XXXVII. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM · Ára: 3,– Ft · 1981. FEBRUÁR 26.

Ludas Matyi

Barát József rajza

TÖKÉLETES KISZOLGÁLÁS

UFO

– Valami alkatrész kell neki . . . ledobjuk?

El vagyok ragadtatva,

avagy: a figyelmes kereskedelem

A napokban – ki tudja hanyadik nekirugaszkodásra – elindultam megvásárolni **egy bizonyos dolgot** (a továbbiakban EBD-t) melyet régóta keresek, és több időt fordítottam már a felkutatására, mint hogyha magam legyártottam volna, megtanulva előtte az EBD gyártásának minden csínját-bínját.

A boltba, hová beléptem, nem léptem hiába. EBD ugyan most sem volt, de felém sietett egy kedves, fiatal nő egy főkönyvvel, tele nyomtatványokkal, és kíváncsi volt a véleményemre, amely már magában véve is megindító. Feljegyezte, hogy mit keresek, hogy mióta keresem azt az EBD-t, és hogy hány órakor szoktam keresni? Továbbá, hogy délután is keresem-e, vagy beletörődöm abba, hogy délelőtt nem kaptam; hogy egyedül keresem-e, vagy családostul, szótlanul keresem-e, vagy kifakadva? Őszintén, úgy írta be a válaszaimat, hogy abból nem vett el egyetlen szót sem, hozzá sem tett semmit, hogy hiteles választ kapjon a kérdéseire. Nem tagadta le a jelentésében, hogy több esetben ingerült voltam, amikor kerestem az EBD-t, majd a módszereimről kérdezett: hogyan keresem, üzletről üzletre járva, végigtelefonálgatva a boltokat, vagy dúlva-fúlva, panaszleveleket írva a vélt illetékesekhez? Aztán, hogy mennyire fontos nekem az az EBD? Hogy csökönyösen keresem, csak azért is, holott nem is annyira fontos nekem, mert meglennék nélküle, de erősebben hajszolom, mint amennyire végül is fontos a számomra?

A kérdések ezután kitértek arra, hogy mivel pótolom az EBD-t, amikor nem tudom beszerezni, mennyire pótolja az a pótlék az eredetit, és hogy az EBD-pótlót könnyen megkapom-e, vagy azt is keresni kell időnként? Egyetlen kérdés sem tért ki azonban olyasmire – igen helyesen –, hogy például: mi a véleményem az Irak–Irán konfliktusról, sem arról, hogy helyeslem-e Reagan mezőgazdasági politikáját. Vagyis a kérdőív **azt a célt szolgálta, amire készült.** De vajon mire? Kérdőív nélkül nem tudja egy boltos, hogy mit keres a vevő, ami nincs? Legfeljebb azt nem tudja, hogy a vásárló hogyan érzi magát, miközben hiába keresi?

Azt is csak **pontosan** nem tudja. Nagyjából azért sejti.

Somogyi Pál

Azonosítás

A Hivatal nem akar elhinni engem. Ha csak a nevemet, lakcímemet írom a papírjaira, azt keveslí, abból nem hiszi el nekem, hogy én vagyok én. Tovább tudakozódik, személyi igazolványom számát, születésem helyét, idejét, anyám nevét kérdezi.

Egymás megismerésének mélységes vágya indokolja a Hivatal kíváncsiságát? Inkább buta beidegződés ez. Bizalmatlanság. Sokszor: bárdolatlanság.

Kiváló művésznőnk meséli, hányszor megalázták már azzal, hogy fellépése színhelyén tiszteletdíjának kifizetésekor hangosan kérdezgették az adatait, többek között a születési dátumát is. Jobbik eset, ha kezébe adják az ívet, hogy ő töltse ki, mert akkor arcizmainak rándulása nélkül beírja, hogy anyja neve Blaha Lujza, született 1848. március 15-én. Még nem akadt ember, aki szólt volna ezért.

Mert a Hivatalt tulajdonképpen nem is érdekli az, amit kérdez. Olyan ez inkább a számára, mint valami enyhe kábítószer, ha bekap néhány marék adatot, attól rögtön Fontos Hivatalnak érzi magát.

Mostanában új narkotikumra szokott rá a Hivatal: a személyi számra. Kérdezi is, ha kell, ha nem. Ugyanakkor továbbra is kérdezi a születési dátumot is, amely a személyi számból világosan kiolvasható.

Felesleges adatfirtatással lépten-nyomon találkozunk. A szállodaipar rég leszokott arról, hogy csak férjet és feleséget engedjen közös szobába, de a bejelentőlapon még mindig rákérdez a családi állapotra. Sok más fölös kérdés is szerepel azon a lapon, így a születési dátum, az anya neve . . .

És ez az, ami leginkább bosszant, amiért voltaképpen az egész írás született. Ma már ahhoz is, ha valaki részletre akarja megvenni a Grimm-meséket, a megrendelőlapra hat adatot kell írni, köztük az anyja nevét is. Tanúm erre az Állami Könyvterjesztő Vállalatnak a Ludasban is sűrűn megjelenő hirdetése. Miért nem elég a név, a pontos cím és esetleg a személyi igazolvány száma? Miért kevés ennyi az azonosításhoz?

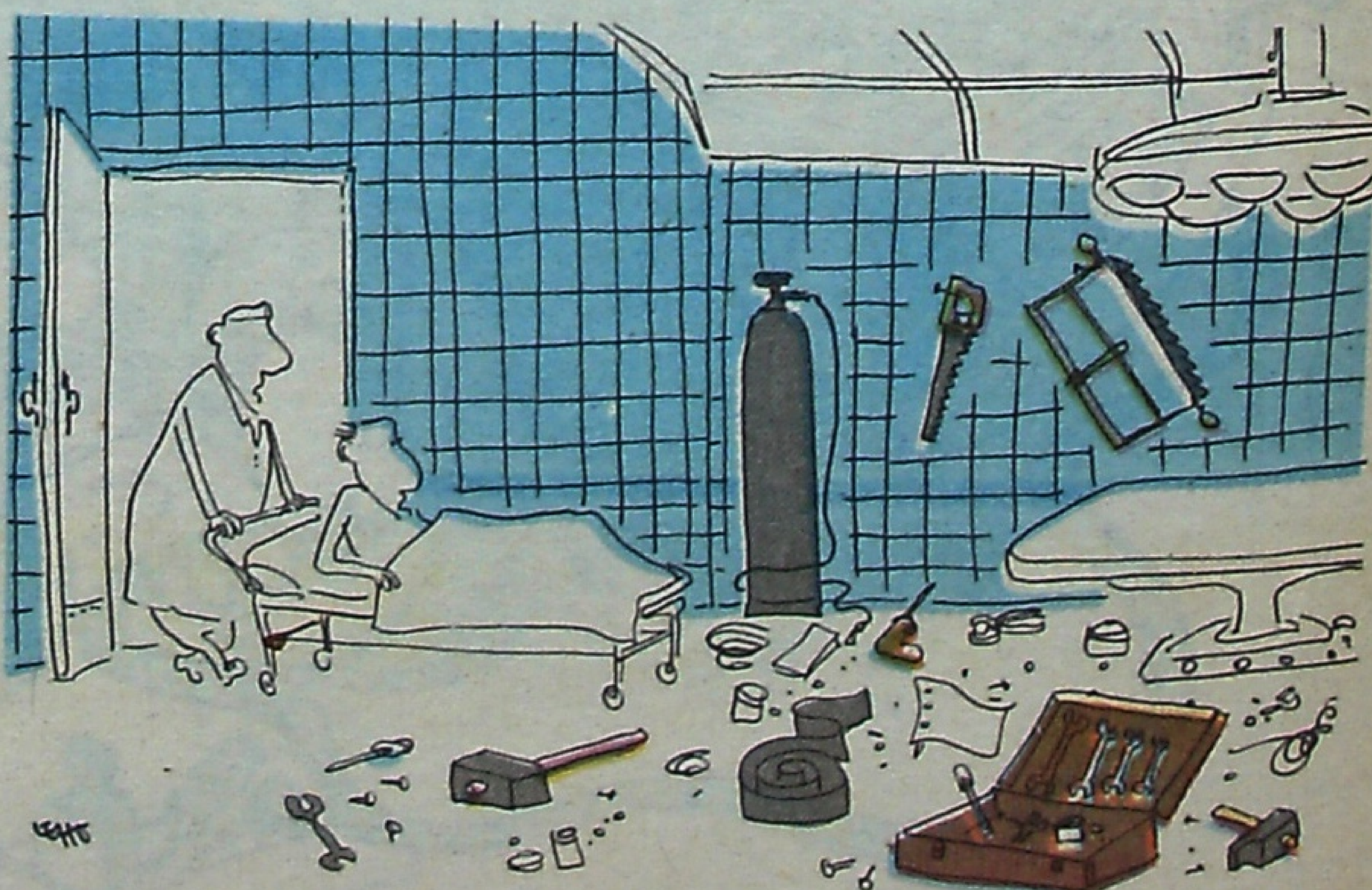
Mert ez az indok, a magyarázat: a Hivatal azonosítani akar engem önmagammal. Hogy könnyebb legyen a dolga, most elmondom:

Nem vagyok azonos azzal, aki szívesen tűri, hogy a Hivatal minden szíre-szóra az anyánk nevét emlegetteti. Jobb kocsmákban – ahol a Kék Fényből tanult új kifejezéssel ezt anyázásnak nevezik – ilyenért már bicskához kapnak.

Azonos vagyok viszont azzal, aki szentül hiszi, hogy az anyák nevét márványba, versbe kell írni – nem pedig pénztári bizonylatokra, szállodai bejelentőkre, megrendelőlapokra.

Radványi Barna
(anyja neve: Török Irma)

ÚJ LÉTESÍTMÉNY

– Nem kell megijedni, csak egy-két kisebb javítást végeznek még a műtőn!

– Ha ilyen drága errefelé a föld, miért nem adjuk el külföldre, zsákokban?

— Ne feledd, Jenő, a valutakeretünkből csak múzeumra telik.

AZ UTOLSÓ REMÉNYSUGÁR

NOSZTALGIAHULLÁM

– . . . de ha összevetjük eredményeinket a monarchia adataival . . .

A páva hétfőn csönget. Hetek óta az egész ország örömmel áldozza fel egyetlen tévémentes napját — szabad hétfőjét — és andalodó szívvel figyeli a képernyőről áradó tiszta csodákat. A páva újra röpül, beröpül a lelkek mélyére és ott — jóllehet e madárnak egyébként nem szokása — legott fészket is rak.

Persze egyetlen kis bökkenő azért van a dologban és ki tegye szóvá, ha nem mi? Ugyanis statisztikailag bizonyított tény, hogy ma az ország lakóinak jelentős része a városokban él. A páva dalai viszont kizárólag a vidék, a falu érzéseit, gondolatait tükrözik. Jól van ez így? Helyes ez így?

Már akár helyes, akár helytelen, mi segítünk rajta. Máris kiírtuk az Emeletes Pávát, olyan népdalok vetélkedőjét, amelyek — legalább szövegükben — a nagyvárosi ember életérzését, forró, lüktető, rohanó világát szólaltatják meg.

A középdöntők során átütő sikert aratott az Egyesült Tolókürt és Légfék Weiss Manfréd nevét viselő kamarakórusának halálosan aktuális dala.

Tavaszi szél vizet áraszt
Brigádom, brigádom,
Melózz te, mert engem fáraszt
Brigádom, brigádom.
Hogyha kérdik: miért állok,
Brigádom, brigádom,
Mondd, hogy éppen profilt váltok
Brigádom, brigádom.

A modern ember információéhségbe csapó útkeresése sírt ki az Emeletes Páva egyik szólistájának (Fék Arnold, Valériána u. 93.) nótájából. A „Túl a Tiszán faragnak az ácsok" című népdal hangjaira fújta:

Tv-Fórum: Avar, Réti, Ipper,
Hajdú, Pálfy vajon hogyan tippel?
Haj, Chrudinák, már most hová nyúljak?
Iraknak, vagy Iránnak szurkoljak?

A városlakó embernek a napi aktualitáson is átsütő fájdalma zokogott fel Gildenstern Bódog (Köz tér 8.) szólistánk dalából.

Megugratták a bölcsiből
Jó Csapánszkij Orsolyát.
Haj, Ákosné, hogy az ördög
Kössön reád korcsolyát.
Jaj istenem, az Orsolyát,
Az Orsikát elcsórtad,
De a nejem s az anyósom
Mindörökre otthagytad . . .

A pályaválasztás-pályakezdés ifjonti egyensúlykeresése csendült fel Gólya Teobáld (Helybeli utca 119.) előadásából.

A fröccsöntők, butikosok
Mind-mind Volvón járnak,
Lángossütők, alvázasok
Szexbombákkal hálnak.
Nem vettek fel nőorvosnak,
Hát magamban hálok,
Akármerre kapirgálok
Csak falat találok.

Az Anyag- és Árhivatal prominens szólistájának dalát a fogytig ki nem fáradó ősnépi optimizmus színezte derűssé.

Török bársony süvegem,
De nem csak azt emelem.
Csikós Béla a nevem,
Heeej!
Szeret egész Pest engem.

A talpraesett, minden gondon-bajon felülkerekedő kisember szólalt meg a pesti mozilátogatók Royal Apollóról elnevezett dalárdájának szittya hangvételű előadásában.

Csinom Palkó, Csinom Jancsó,
Dali pár filmszemlém!
Kap is rajt' a kuncsaft, akár
Eb a meleg zsemlén.
Nosza, hogyha jó a mozi,
Van ám mit tapsolni,
Ámde mégis jobb a tévé
— Ki lehet kapcsolni!

A nagyvárosi anya féltő aggodalma jajongott Uhu Béláné (Stiglic köz 44.) halálosan modern siratóénekében.

Édes fiam, még mielőtt
A fejedhez kapnál,
Kérdezd meg a szexológust
A Családi Lapnál
Jobb, ha kicsi, vagy jobb, ha nagy
S kettő több-e, mint egy?
S jó orvosunk azt feleli:
„Nekem totál mindegy!"

Módfelett érdekes és egészen aktuális kuruc kesergővel jelentkezett egy magát megnevezni nem kívánó dalnok. Előadása így kezdődött:

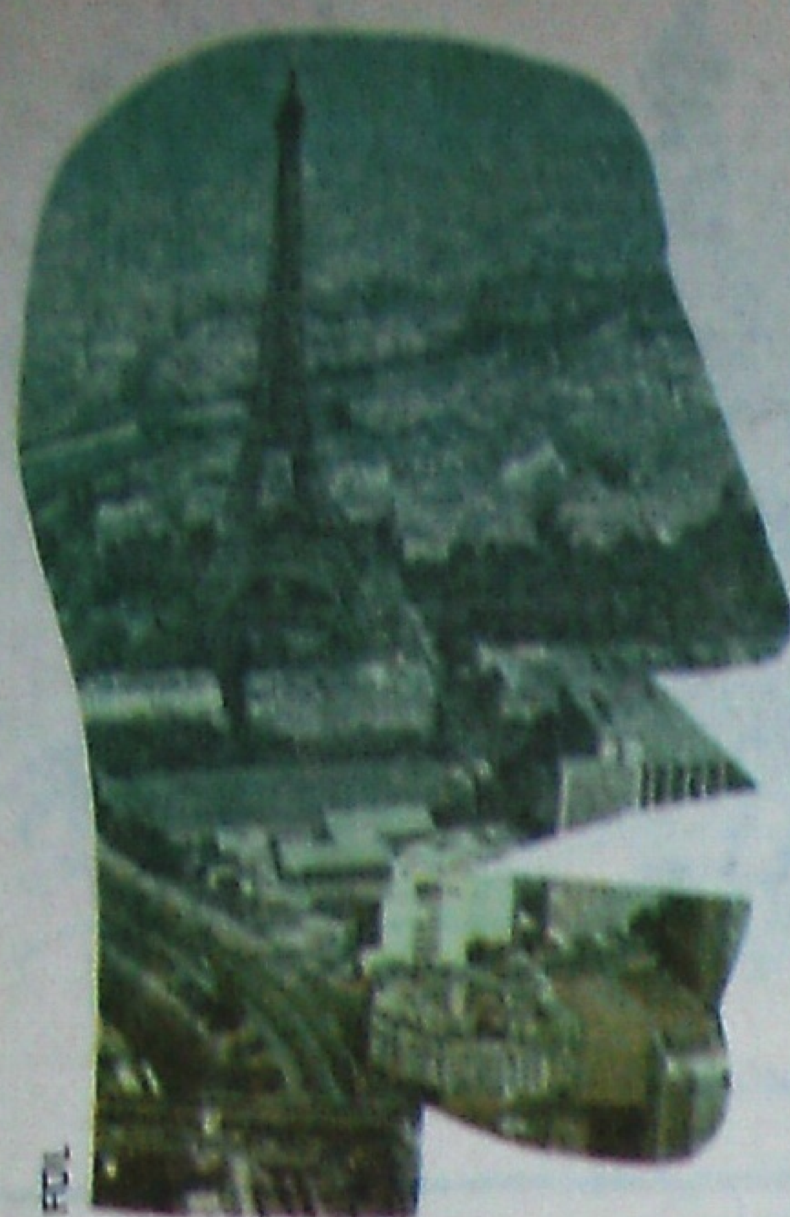
Táncolj Törő András,
Megittad az árát . . .

E versenyző indulásától azonban a zsüri eltekintett.

Legalábbis első fokon . . .

Peterdi Pál

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

FEGYELMEZETLEN NEBULÓ

SZILÁNKOK

BIZALMAS LÁTOGATÓ

— A főnök házon kívül van. De önt azért fogadja. Tessék befáradni!

MODERN IDŐK

— *Váljunk el és maradjunk együtt. Így érdekesebb.*

PANASZ

— A házasságom sajnos nem sikerült. Két gyerekkel és a férjemmel magamra maradtam.

SZÉGYENLŐS NŐ

— *Hölgyem, azonnali vakbélműtét szükséges.*

— *Rendben van. De ugye nem kell levetkőznöm?*

MESE

A mesebeli királyfi vállalta, hogy levágja a sárkánynak mind a hét fejét, azzal a kikötéssel: nem adják hozzá a királylányt, ugyanis nem a zsánere.

ÜZLETBEN

— *Kérek egy jó minőségű, kivilágítatlan kerékpárt.*

TERVEZGETÉS

— Látom, ön sokáig szeretne élni.

— Miből gondolja?

— Társasház-építkezésben vesz részt.

MÚLT

— *Engem a múltam kötelez.*

— *Mire?*

— *Arra, hogy eltitkoljam.*

ELŐKELŐSÉG

— Kaphatnék egy pár fehér kesztyűt? Verekedéshez lesz.

ILYEN IS VAN

— *Minden hét közepéig lakásra gyűjtünk, aztán elisszuk a pénzt.*

NŐSÜLÉS

— Másodszor nősültem. Így jöttem rá, hogy az első házasságom tulajdonképpen egész jól sikerült.

OK AZ IVÁSRA

— *Az orvos megállapította, hogy bokasüllyedésem van. Egy jó kalapkúra talán majd segít.*

ESZPRESSZÓBAN

— Egy ellenőrnek való kávét kérek!

Galambos Szilveszter

ÉLETMŰ

RÖF RÖF

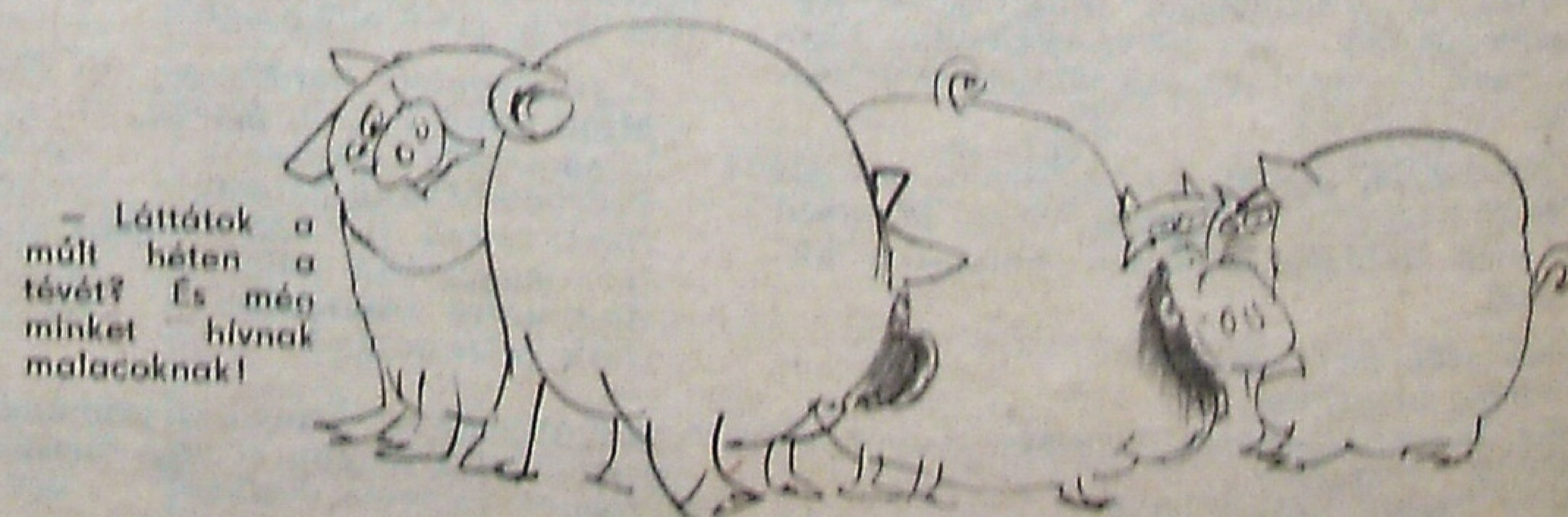
SAJDIK

– A disznózsír tele van koleszterinnel, attól lesz az érelmeszesedése.

– És ha megszelídülünk? Mi a garancia, hogy megússzuk a disznótorokat?

– Láttátok a múlt héten a tévét? És még minket hívnak malacoknak!

MEZŐGAZDASÁGI KÖNYVHÓNAP

– Német társalgási szótára van-e?

MODERN FÖLDRENGÉS

Egy és más

1

Nem én vagyok az egyetlen ember, akinek rossz az arcmemóriája. Sokan vagyunk. De olyan rossz arcmemóriája, mint az enyém, csak nekem van. Megesett már nem is egyszer — nem dicsekvésből mondom —, hogy saját (és nem is nagyon távoli) rokonomat nem ismertem meg, illetőleg összetévesztettem valaki mással, akit szintúgy nem ismertem volna meg, ha vele találkozom. Szerény vigaszom, hogy már harmincéves koromban sem tudtam megjegyezni arcokat, s ebből arra következtetek, hogy nem a zsenialitás esetével állok szemben.

Kínos fogyatékosság ez és sokszor kell szégyellnem magamat, kivált azóta, hogy jó néhány évvel ezelőtt a televízióban minden második szombat estéjén személyesen is felléptem s azóta sokan ismerik a fiziміskámat olyanok, akiket valóban nem ismerek.

Férfiasan tűröm ezt a sorscsapást, s ha valaki megszólít az utcán, nyájasan elbeszélgetek vele, nem érdeklődöm, hogy kihez van szerencsém, egy-két percet akárkivel el tud diskurálni az ember, végtére is hogylét és időjárás mindig van. Hála hajlékony anyanyelvünknek, feltaláltam egy elköszönést, ami arra az esetre is érvényes, ha az illetőt akkor láttam először, de arra is, ha régi ismerős. Így köszönök el:

— A viszontlátásra! Örülök, hogy megismertem.

Ha partneremet akkor láttam először, akkor ez a mondat azt jelenti, hogy örülök az új ismeretségnek. Ha régi ismerős az illető, akkor afeletti örömömnek adtam kifejezést, hogy rájöttem: kihez van szerencsém?

2

Nézegetek egy jókora újsághirdetést, női gyógyszandált ajánl a figyelmembe. A női gyógyszandál ára: 299 forint. Nem 298, nem is kerek 300, hanem éppen 299. Ha 298 volna, ráfizetne a gyártó vállalat, ha 300 volna, tisztességtelen haszonhoz jutna.

Amióta az eszemet tudom, a 9-es számnak mindig nagy jelentőséget tulajdonított a kereskedelem. Ennek a számnak a kereskedők a pszichológiai hatásában bíznak, ősidők óta rendületlenül (és szerintem alaptalanul). A modern mosógép ára is 9960 forint például. Ránéz a vásárló és azt mondja: 10 000. Az éttermek árai is többnyire ilyenek: 19,80, 49,00, 79,20. Nincsen népszerűbb számjegy a 9-esnél. Milyen naiv rögeszme!

Meg kell jegyeznem, hogy én ezt a jelenséget már egy évvel ezelőtt is szóvá akartam tenni. De akkor még 69 évesnek mondtam magamat, s nem akartam azt a látszatot kelteni, hogy vizet prédikálok és bort iszom.

3

Autóbuszon, villamoson igen gyakran „történik valami". Aki nyitott szemmel és éber füllel vesz részt a tömegközlekedésben, nem ritkán jut ingyen szórakozáshoz, esetleg tanulságos történethez.

Valamelyik nap a 15-ös autóbuszon közlekedtem. Közeledvén a Markó utcai megállóhoz, egy hölgy némileg elkésve ébredt rá, hogy le kell szállnia, s már nyílt a busz ajtaja, amikor vadul csörtetni kezdett a hátsó peron felé. Oda is ért volna időben, ha bele nem botlik egy másik hölgy poggyászába, amit az utóbbi hölgy (aki állt) a földön tartott, a lába mellett.

— Miért torlaszolja el az utat?! — rivallt rá keményen előbbi hölgy az utóbbira, miközben csetlett-botlott tovább.

— Hát hova tegyem a táskámat — üvöltött nem kevesebb indulattal utóbbi hölgy —, talán a fejemre?

Ennek a kérdésnek a hallatára előbbi hölgy megtorpant és megfordult, mert eszébe jutott egy jó riposzt:

— Amennyi esze van, a fejére is teheti!

Derültség. De a leszállni akaró hölgy nem derült, mert megtorpanása elég volt ahhoz, hogy az ajtó becsukódjék s ő fent maradt a buszon. Dühöngve utazott tovább.

Tanulság: valamit valamiért.

4

Ha az újságban olvasok vagy a rádióban hallok valami csacskaságot, felírom egy cetlire és a zsebembe teszem, jobb időkre. Most összegyűlt néhány efféle mazsolám, tessék parancsolni:

Műsorismertetés a rádióban:

„Ma este 20 óra 30 perckor a Kossuth rádióban bemutatjuk Csiky Gergely Paraziták című darabjának rádióváltozatát. Sem a szerző, sem a darab nem szorul bemutatásra."

Más:

Az Új Tükör szerkesztői üzenete idéz egy olvasó leveléből. Ebben olvasom:

„... feleségem nyolc évvel ezelőtt sikeres öngyilkosságot követett el."

Más, nem kevésbé morbid mazsola:

A rádió hírolvasója ismertet egy szomorú hírt: a Szabadság hídról valaki a Dunába ugrott. A hír utolsó szavai:

„... elmerült a vízben. Valószínűleg megfulladt."

(Azóta is töprengek, hogy mi más történhetett a szerencsétlennel?)

Más. A Képes Újság egy sporttárgyú cikkében olvasom:

„Ez a találkozó olyan volt, mint az Állatorvostudományi Egyetemen az a bizonyos ló, melyen minden betegség megtalálható."

Hiába, egy újszülöttnek minden „vicc" új. Ilyen ló sohasem volt található az állatorvosi egyetemen. Ellenben (rajzolva) látható volt egy állatorvosi tankönyv fedőlapján. A könyv szerzője — ha jól emlékszem a névre — Quesda Frigyes volt, róla nevezte el a köznyelv ezt a bizonyos lovat a „kvezda lovának". (Móra Ferenc is említi valahol.)

Más:

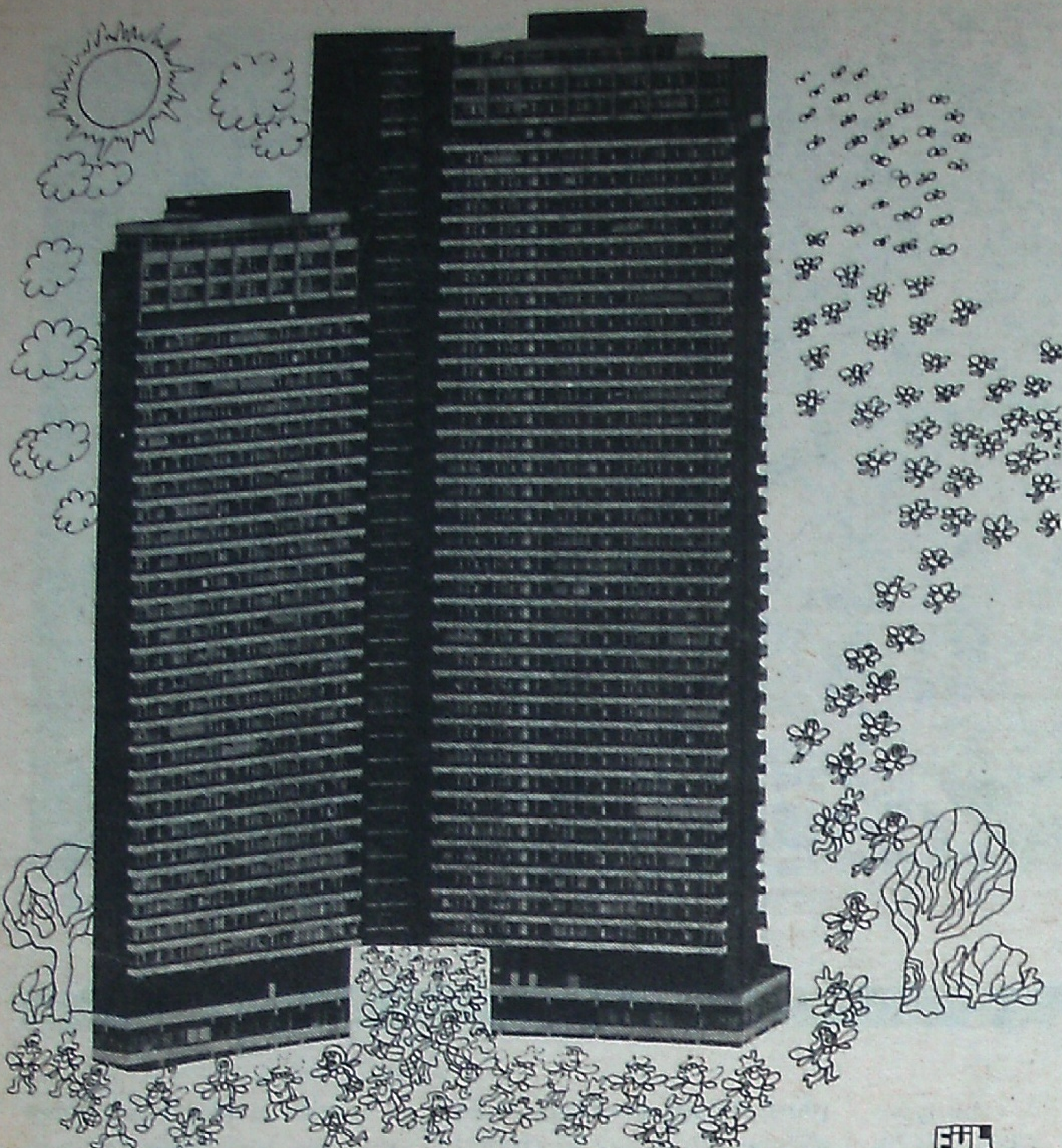
Reggeli glossza a rádióban. Kollégám a lakótelepi közösségekről beszél, pontosabban arról, hogy egymás iránt közönyösek az ott lakók, akik: *„... úgy vágtatnak el egymás mellett, mint a biliárdgolyók."*

A biliárdgolyók tudvalevőleg összeütköznek, s ha valamelyikük elvágtat a másik mellett, azért teszi, hogy összeütközzék a harmadikkal.

Talán bizony jobb lenne, ha a lakótelepiek vágtatás helyett összeütköznének egymással? Aligha.

Tabi László

KAPTÁR

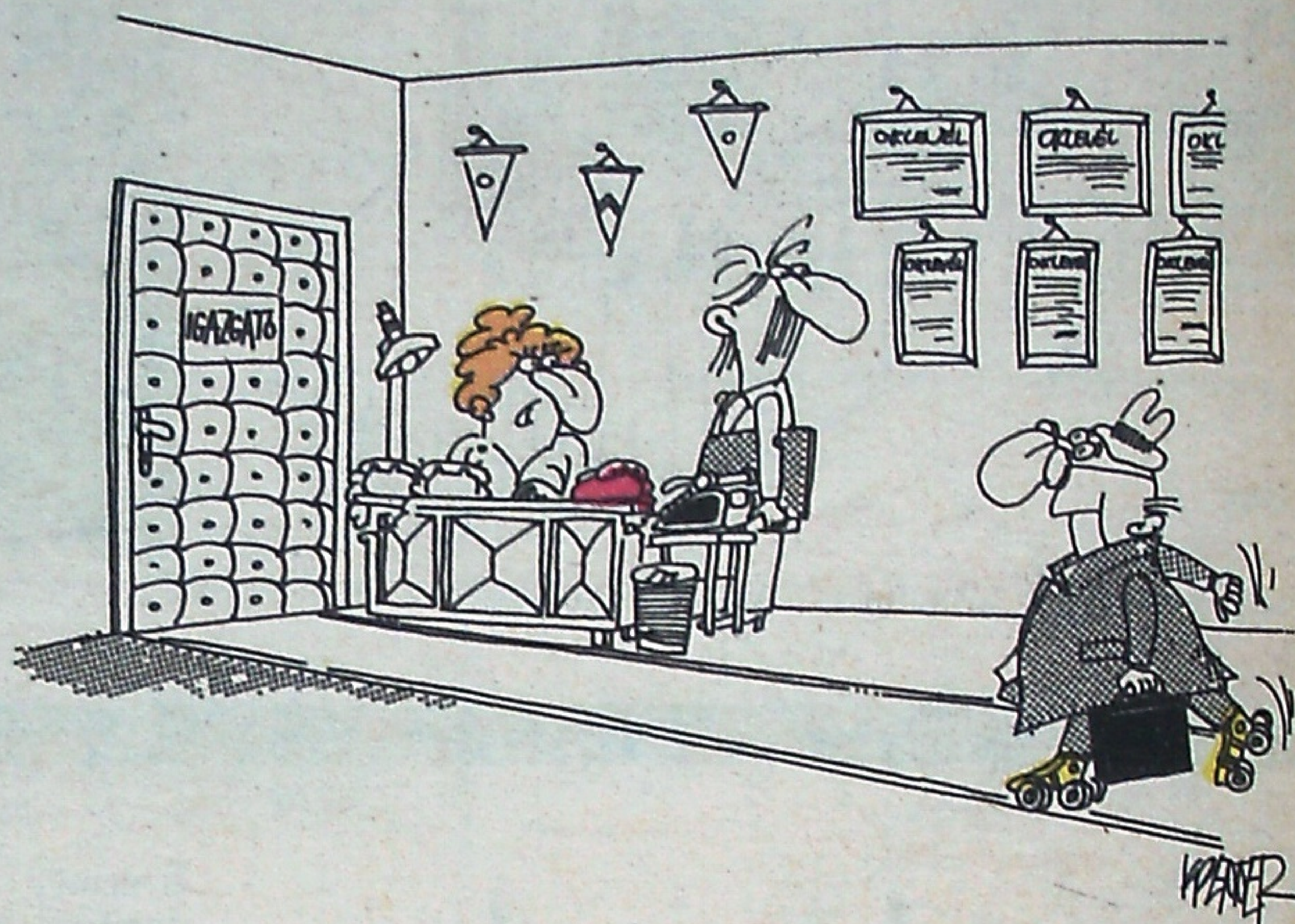
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Párbeszéd telefonon:

— Drágám, ma emelték a fizetésemet, a jövő héten megkapom a szövetkezeti lakást, és rövidesen megveszem az autót is. Most már végre hozzám jössz feleségül?

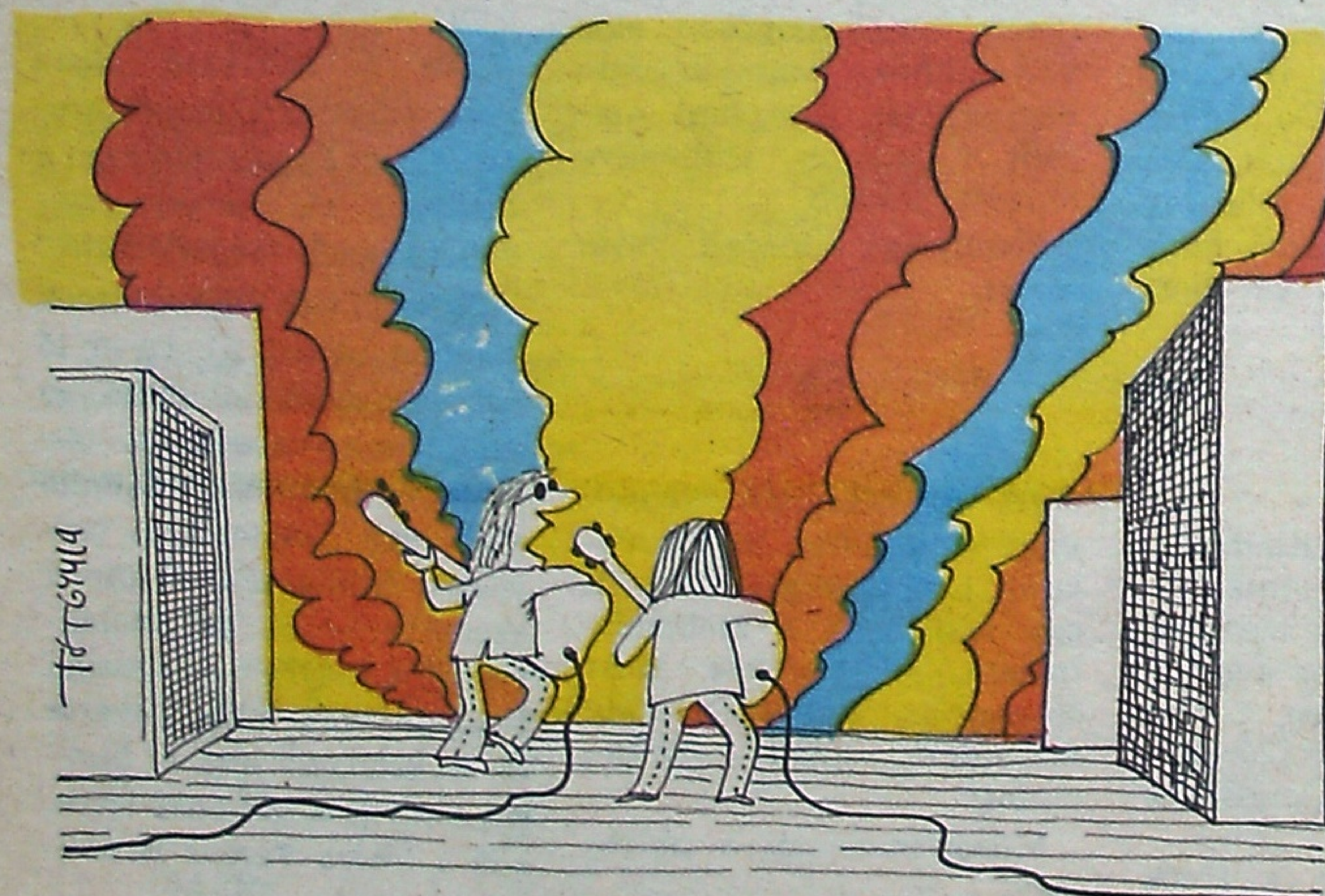
— Persze. De kérem, először mutatkozzék be, fogaimam sincs, kivel beszélek.

IGAZGATÓI PÉLDAMUTATÁS

— Az öreg lemondott a kocsihasználatról.

MAI GARABONCIÁS

Füstköd előttem, füstköd utánam . . .

— A férjem nagyon pazarló. Tegnap kikapta a munkakönyvét és ma vett hozzá egy könyvespolcot . . .

KOSZT NOSZTALGIA

Szó, ami szó, engem a nők
soha meg nem vetettek,
véznaságom szánva, finom
falatokkal etettek!

Sihederként találkoztam
a bőkeblű Amállal;
valósággal tömte belém
a kompótot kanállal . . .

Elmúltam már tizenkilenc,
mikor Arany Icával
jártam, aki elhalmozott
sajttal, (paranyicával) . . .

Utána jött Boriska, ő
nem kímélte erejét;
remekül gyúrt . . . úgy értem, hogy
szilvaízes derelyét . . .

Ernánál is jó sorom volt,
(állandóan zabáltam),
mindig csülköt abált nekem,
amíg én őt abáltam . . .

Hideg sülttel traktált folyton
Brettstettnerék Rózsija,
Olgánál meg rizses kacsa
volt az elemózsia . . .

Eszter csakis májat resztelt,
Lenke kecses kacsóval
szeletelte a paprikát,
s elárasztott lecsóval . . .

Leonóra ezzel kezdte:
kemény tojás, tatányér!
Bolondultam a tojásos
Leonóra nyitányér' . . .

Vitamindús nektársörrel
táplált a szép Melitta,
de a felét – piás lévén –
orrom elől elitta . . .

Maca minden disznósága
(hurka, kolbász, tepertő)
megnövelte férfierőm,
mikor földre tepert ő . . .

Kalandjaim véget értek,
hiába is tagadék,
látják a nők, nem vagyok már
sovány, hanem dagadék . . .

Vágyam ennyi: nyurga termet,
lapos, mint a takaró,
s egy jól főző kacér asszony,
megetetni akaró . . .!

Szilágyi György

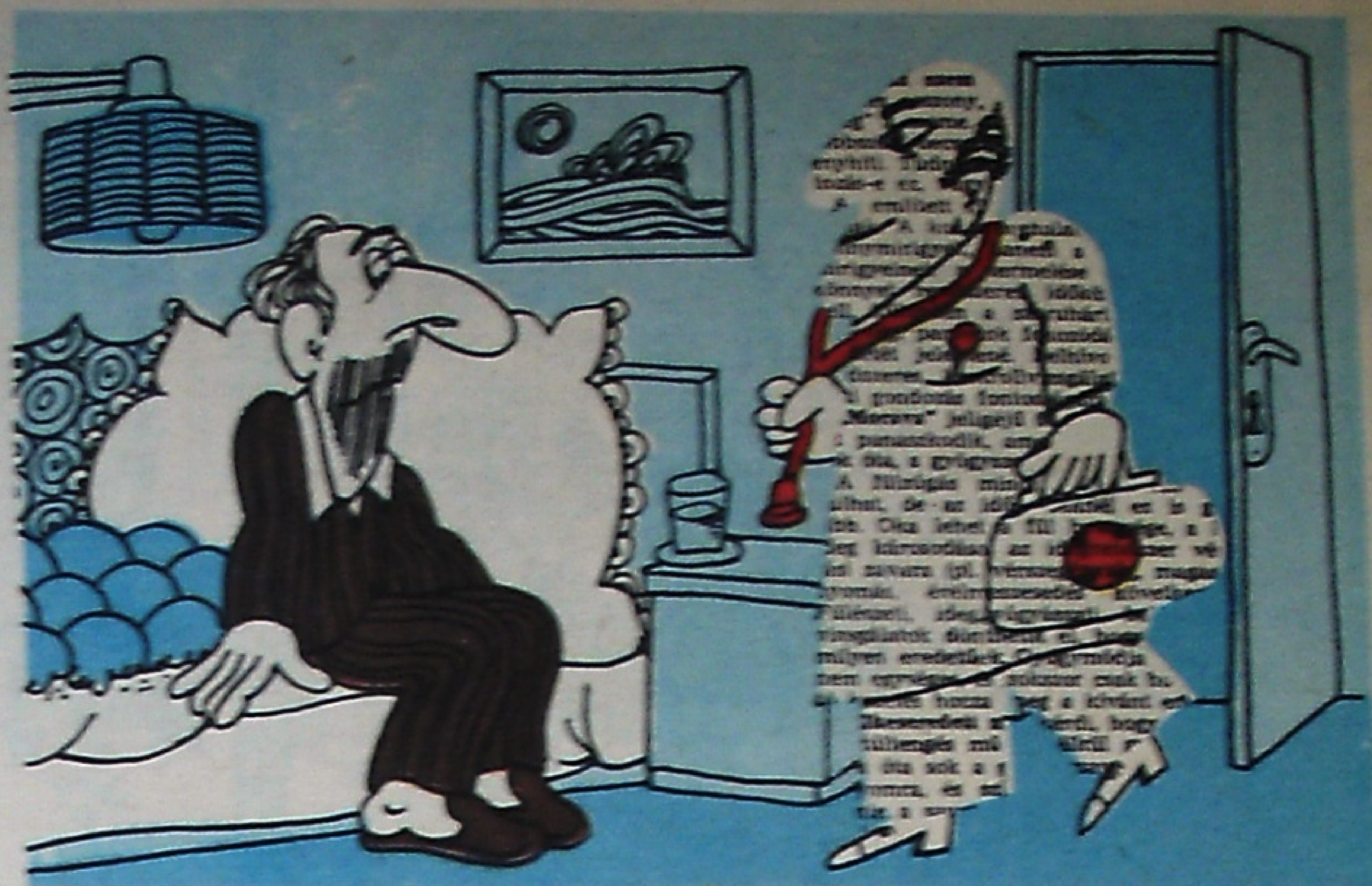

DETROITI BOSZORKÁNYKONYHA

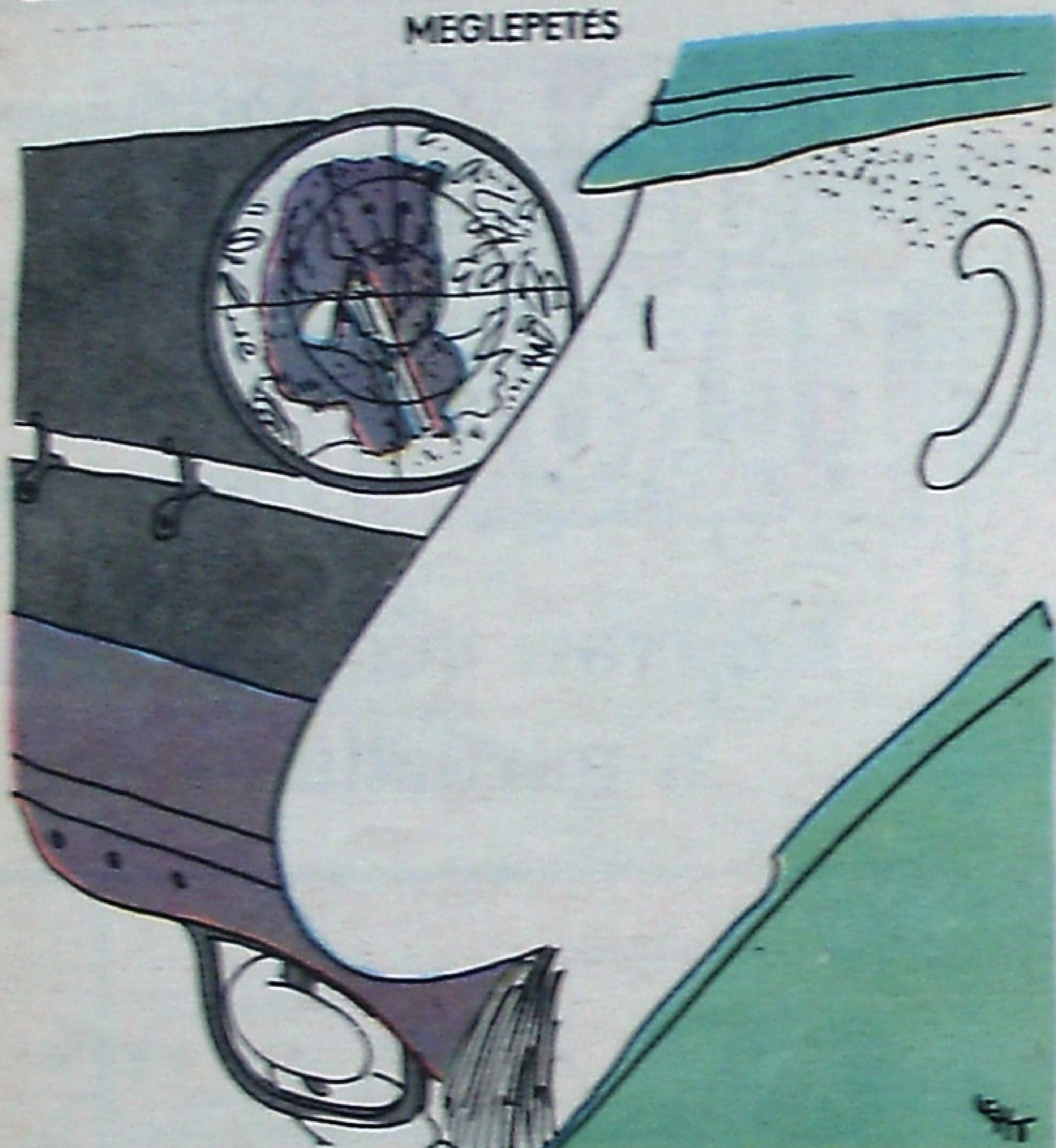

– Itt kísérletezünk az ecetmeghajtású motorral . . .

KORUNK HÁZIORVOSA

MEGLEPETÉS

BLÖDLI ÓRA

TANÁR: Mi van feladva, Kovács?

KOVÁCS: Az első világháború, tanár úr kérem.

TANÁR: Készültél?

KOVÁCS: Igen! Az első világháború oka első Mata Hari, aki a Ferenc Ferdinánd lánya volt, és ezért meggyilkolta Gavrilo Principet, aki Hitler fogadott apjának, Ferenc Józsefnek volt a fia. Ezért . . .

TANÁR: Ne zagyválj, Kovács!

KOVÁCS: Tanár úr, én készültem! Én járok színházba! Vagyis, negyedik Károly mostohafia, Clemenceau megkérte Mata Hari kezét, mire a tengelyhatalmak elküldtek fehér lovon egy pucér nőt Nagybányaihoz, hogy tisztázza a helyzetet Lotharingiai Elzásszal, aki Antant Katalin verduni csatában született fia volt.

TANÁR: Kovács! Te nem nézed a tévében a Századunkat?!

KOVÁCS: Tanár úr, kérem, én készültem! Én a színházi előadásokat nézem! Pesten is, Miskolcon is, máshol is. Ezért a Pétain-kormány feltétel nélkül megkötötte Mata Harival a pöttengelyszerződést, amiatt Gavrilo Princip megölte Hitler szeretőjét, aki a Maginot-vonalban tengette az életét a kanárival.

TANÁR: Kivel?!

KOVÁCS: A Kanári tengernaggyal.

TANÁR: Kovács, ha azonnal nem fejezed be, akkor kapsz egy elégtelent!

KOVÁCS: Tanár úr, kérem, én készültem! Én minden történelmi blődlit megnézek a színházban. Ezért a grünlandi áttörést Ferenc József fia, Mária Terézia parancsára hajtották végre, akinek Anschluss Anna nevű lánya frigyre lépett Mata Hari titkos vőlegényével, Gavrilo Princippel. Ám a legújabb felfogás szerint Gavrilo nem is Princip volt, hanem egy Mussolini nevű úrlovas, aki Bádog Leó lányával kötött élettársi kapcsolata után korvettkapitány, Hitler lányával kötött házassága után fregattkapitány, Pétain lányával kötött ismeretsége után pedig Ferenc József szárnysegédje lett, és hajnal ötkor megfojtotta Mata Harit.

TANÁR: Kovács, én mindjárt megfojtalak! De az is lehet, hogy visszaadom a diplomámat!

KOVÁCS: Tanár úr, kérem, én készültem! Rám nagy hatással vannak a színházi előadások. Ezért a szarajevói merényletet, amely Dél-Amerika partjainál volt, Ferenc Ferdinánd hajtotta végre Ferenc József ellen, így Mata Hari és Gavrilo Princip végre egymásé lehettek, és ezért az Osztrák—Magyar Monarchia feloszlott.

TANÁR: Kovács, én is feloszlom! Ez a felelet csillagos elégtelen!

KOVÁCS: De, tanár úr, kérem, én készültem! Az elégtelent ne nekem tessék beírni!

TANÁR: Hát kinek?!

KOVÁCS: Annak, aki így tanítja nekem a történelmet a színházban!

Tormai László

MAI GYEREK

– Mondd, apu, a ti házasságotok még meddig fog tartani?

– Mit bámulsz? Nem láttál még beázott falat?!

Balázs-Piri Balázs:

— Fel kellene újítani néhány régi módszert.

— Fütyüljünk rájuk!

Barabás Tamás:

Szólunk az ENSZ-nek, az, mint ismeretes, fennállása óta minden nemzetközi konfliktust megoldott, miért ne tudna ebben is hatásosan intézkedni?

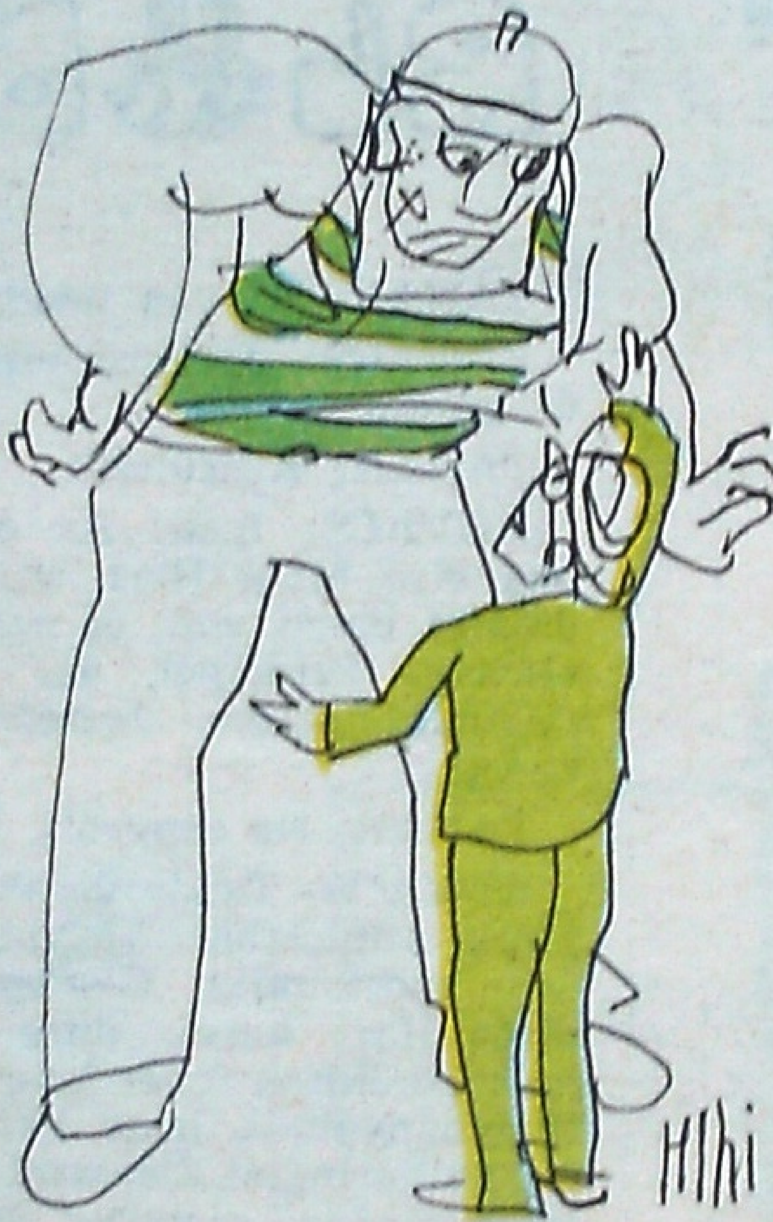
Galambos Szilveszter:

Ha megütik a jobb orcád, tartsd oda a bal orcád is. Egyszer majdcsak megunja.

Hegedűs István:

— Kerüljük el őket.

— Meggyőzéssel.

LUDAS FÓRUM

Katzenmayer János, Madaras, Ságvári u. 3. 6456 olvasónk kérdezi:

Hogyan védekezhetnénk a garázdák ellen?

Fülöp

Szilágyi György:

A rendőrség szerint jó a közbiztonság!
Akit leütöttek, erről ekképp szóla:
én is tudom, hogy jó, nemcsak a rendőrség,
kár, hogy a garázdák nem tudnak még róla...

Lehoczki István:

— Ne menjünk el szótlanul az események mellett.

díjaso

Sajdi

Várnai György:

— Mindegyik mellé egy pszichológust állítanék.

Árkus József:

Határozott fellépéssel. Ha például egy kihalt buszmegállóban három garázda kötözködni kezd az emberrel, a lehető leghatározottabban fel kell lépni ellenük. Az autóbuszra.

Földi Iván:

Nem kell foglalkozni cselekményeikkel a sajtóban, a rádióban, a tévében, és akkor majd a garázdák azt hiszik, hogy ők nincsenek is.

Dallos Jenő:

— Boxeres garázda ellen mágnessel.

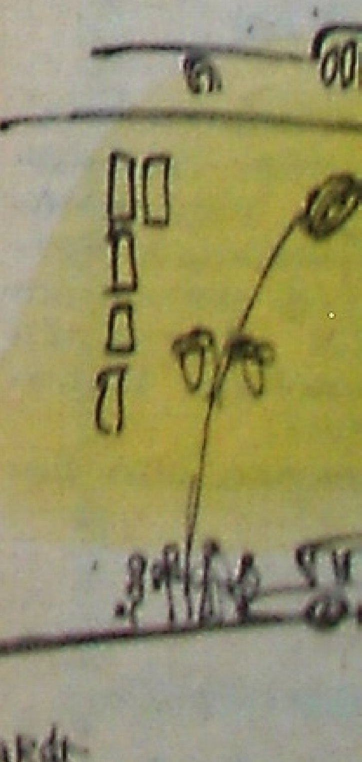
Mikes György:

Én kidolgoztam a módszeremet. Ha elém áll egy garázda, azonnal leveszem a szemüvegemet.

Somogyi Pál:

Tükröt tartanék elébük, hogy nézzék meg magukat! Amíg nézegetik magukat a tükörben, talán megérkezik az URH.

Barát József:

— For

Barabás Tamás:

Szólunk az ENSZ-nek, az, mint ismeretes, fennállása óta minden nemzetközi konfliktust megoldott, miért ne tudna ebben is hatásosan intézkedni?

Galambos Szilveszter:

Ha megütik a jobb orcád, tartsd oda a bal orcád is. Egyszer majdcsak megunja.

Endrődi István:

— Attól függ, milyenek a garázdák.

Katzenmayer János, Madaras, Ságvári u. 3. 6456 olvasónk kérdezi:

...ekezhetnénk ...ák ellen?

Fülöp György:

— Kötelezővé tenném az ökölvívó-oktatást nyugdíjasoknak.

Peterdi Pál:

Elrendelném, hogy garázdálkodni csakis érvényes jogosítvánnyal szabad. A garázdajogosítványokat naponta, éjjel egy és három óra között, a kerületi karateklubban lehetne megújítani öt óriási pofon ellenében.

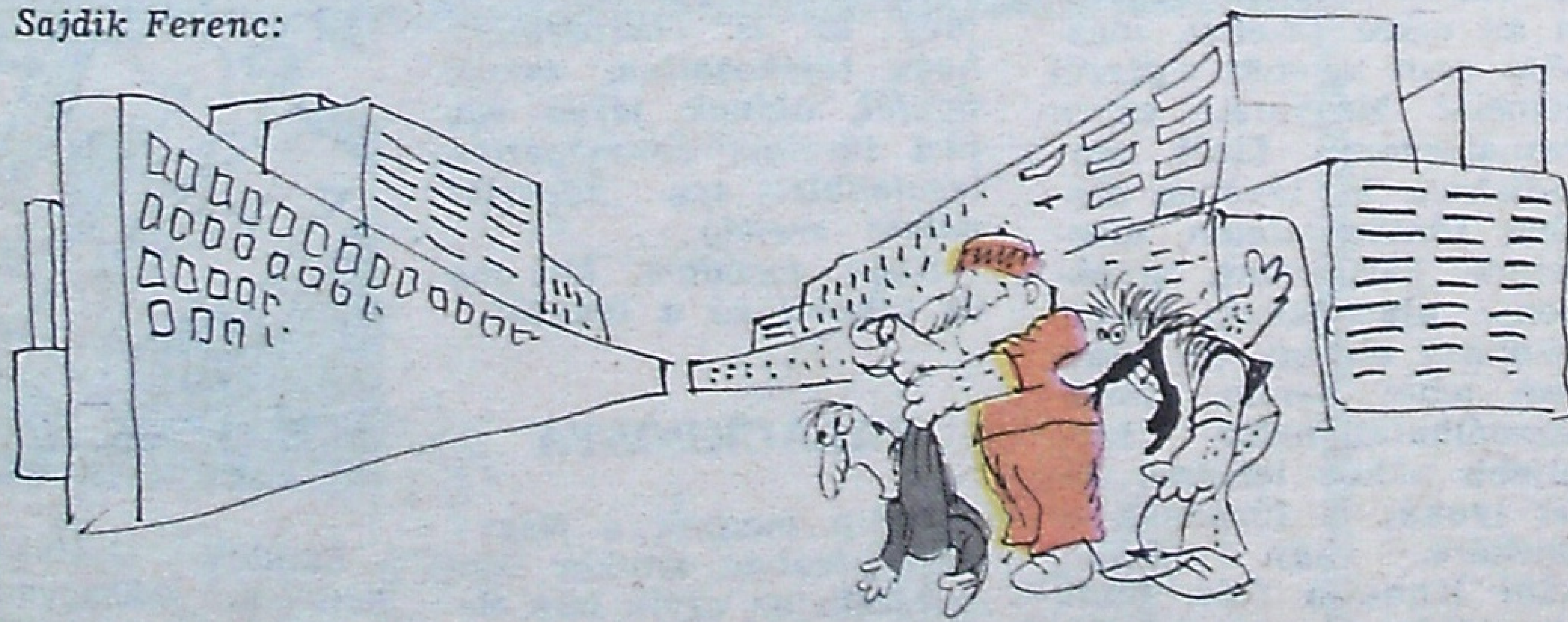
Föld S. Péter:

Tablettával.

...otlanul az események mellett.

Sajdik Ferenc:

— Hívjunk rendőrt...

Mikes György:

Én kidolgoztam a módszeremet. Ha elém áll egy garázda, azonnal leveszem a szemüvegemet.

Somogyi Pál:

Tükröt tartanék elébük, hogy nézzék meg magukat! Amíg nézegetik magukat a tükörben, talán megérkezik az URH.

Barát József:

— Formatervezett ruhában járatnám őket.

Tormai László:

Szereljenek fel minden magányos nőt trafipax-szal, hogy lefotózhassa azt, aki üldözi.

Radványi Barna:

Mondják utánam, Miatyánk, ki vagy a mennyekben...

TOVÁBBÁ...

Rostás Zoltán, öcsödi olvasónk azt kérdezi tőlünk, hogy *hol az igazság?*

Az érdekes kérdésre dagadó hittel válaszolhatnánk: a mi oldalunkon. Ez azonban az ügy végleges leegyszerűsítése lenne, ilyen kényes ügyben pontosságra kell törekednünk. Tehát... a lexikon i betűs szócikkei között a következő meghatározásra bukkantunk: „Igazpüspöki (Biskupice) csehszlovákiai község, 305 lakos". Valamivel lejjebb pedig a következő szócikket olvastuk: „Igazságosság — az az erény, amely mindenkinek megadja azt, ami kijár neki". És most tessék jól figyelni. Az igazság a kettő között van. Legalábbis a lexikonban...

■

Porubszky Tamás (Bp. Lillafüred utca 47.) kérdése a Fórumhoz: *„Igazságosnak tartják-e, hogy az előfizetői telefonok díjszabása csak 50, az utcai fülkéké pedig 100 százalékkal emelkedett?"*

Nem tartjuk igazságosnak és ezért legott javaslattal is élünk. A bögrecsárdák mintájára létesítsenek telefoncsehókat. A házmester a saját készülékét egy hokkedlin kiteszi a kapualjba. 1 forint 75 fillérért bárki telefonálhat Így a telefonáló is keres huszonöt fillért, a házmester is keres huszonöt fillért és mindenki boldog. Még a szemlélődő járókelők is boldogok, mert amíg a kuncsaft kiguberálja a 75 fillért, halálra röhöghetik magukat.

■

Szilágyi Kispista István, nagykapusi olvasónk azt kérdi, hogy *ki volt 1980 legnagyobb sportolója.*

Abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy a Guinness Book of World Records alapján erre a kérdésre hajszálpontos válasszal szolgálhatunk. A szép rangot kétségkívül Don Koehler érdemli ki. Don Koehler 1925 tavaszán született a montanai Dentonban, ma is rendszeresen kocog Chicago parkjaiban és 249 centi magas. Aki nála is nagyobb, az festi magát.

■

Mészáros Judit, bugyi olvasónk kérdése: *„Hogyan lehetne megszüntetni a pályaválasztási problémákat?"*

Nagyon egyszerű. Mindannyian tudjuk, hogy megfelelő tudás, akarat és tehetség esetén nem gond a pályaválasztás. Egy jó csapat idegen pályán is tud győzni. A rossz csapatot viszont saját pályáján is úgy elverik, mint a kétfenekű dobot.

■

Dakuné Tóth Enikő, berekfürdői olvasónk azt kérdi, hogy *mikor lesz a Ludas Matyi külleme is olyan színvonalú, mint a tartalma?*

Erre azt felelhetnénk, hogy a tokaji aszú pléhköcsögből is nemes ital. De nem feleljük, mert vadul gyűlöljük a nagyképűséget. Az igazság az, hogy adott körülmények között csak egy módon hozhatnánk egy szintre a Ludas belbecsét a Ludas külcsínével. Ha jelentősen rontanánk a tartalom színvonalát. Tehetségünk tulajdonképpen még lenne is hozzá. De szívünk nincsen...

■

Matekovics Katalin, a bukaresti zenelíceum tizenhat éves diákja első koncertjére készül és nem lát a lámpaláztól. Kérdése: *„Önök mit csinálnának, ha úgy remegnének, mint én, amikor a fuvolájukkal fel kell valahol lépniük?"*

Hát először is furfanggal próbálkoznánk, Katalin. Igyekeznénk a fuvolánk nélkül fellépni. Ha viszont ez nem megy, akkor a modern sporttudomány elveit követnénk. A nagy teljesítmény alapja a túlterheléses edzés. Így az első néhány esetben a bombardonunkkal lépnénk fel. Aztán a fuvola már gyerekjátéknak tűnne.

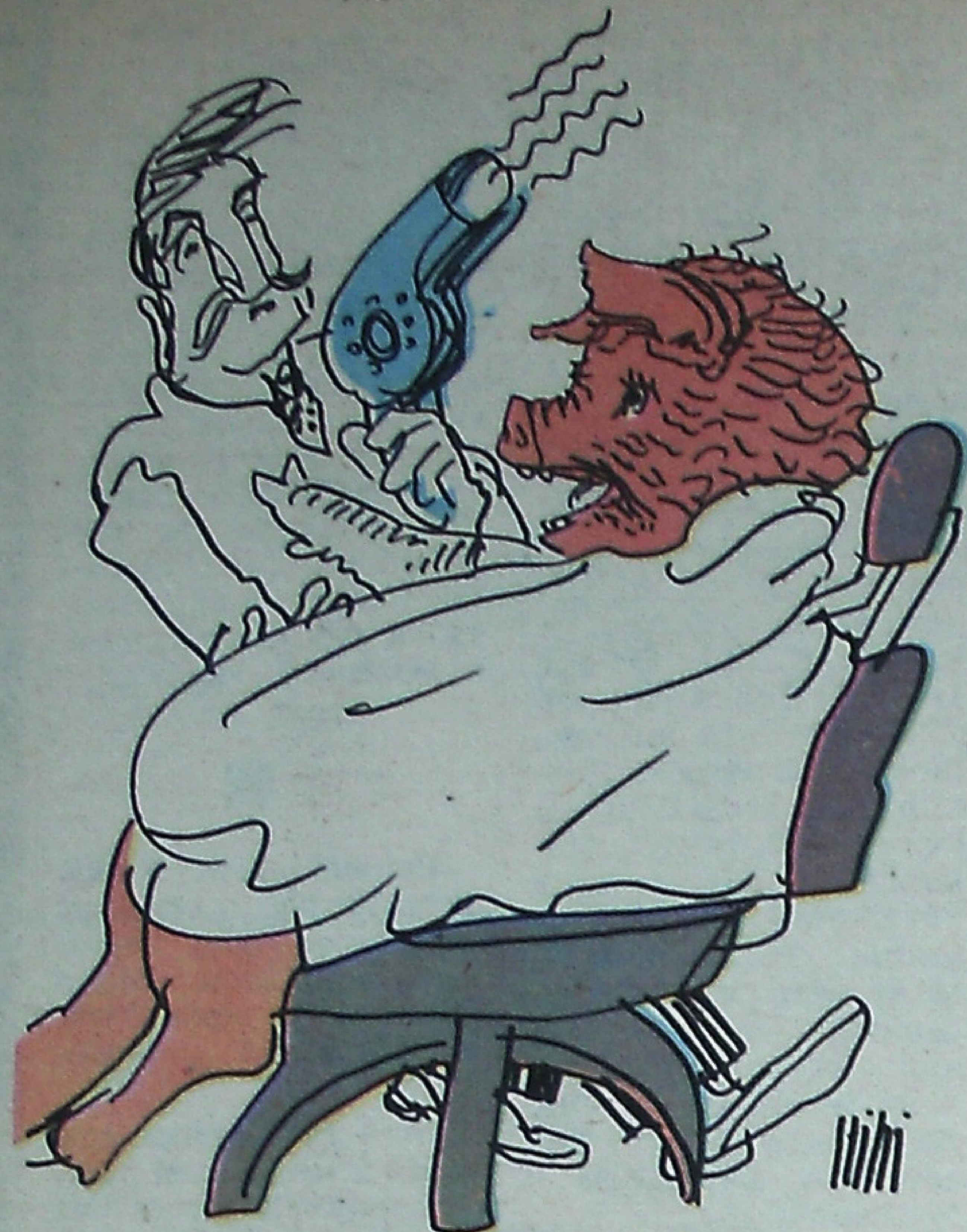
■

Remsperger László budapesti (Szakasits Árpád út 65.) olvasónk érdekes kérdéssel fordult a Fórumhoz: *Hogyan lehetne eredményesebb a népességpolitikánk?*

A kiskatonák már számos területen segítettek a lakosságnak. Első lépésként üdvös intézkedés lenne a koedukált néphadsereg felállítása.

(peterdi)

Csak úgy firkálgatok

– Pörzsölés nem lesz!

– Lehet, hogy a kvarcórája szerint nem késett, de eszerint igen!

– Menjünk erre, itt biztos, hogy a kutya sem fog bennünket zavarni!

FORMATERV

Megtetszett nekem ez a fazék. Kívül szép piros, belül hófehér zománc, a pereme elegánsan visszahajlik, mint pulóveren a kámzsagallér. Megvettem, hazavittem, gondosan kimostam, levest főztem benne. Le akartam venni a tűzről és visszakaptam a kezemet. A csinos fazék csinos füle ugyanis elérhetetlen, megfoghatatlan, elbújik a visszahajló gallér alá, tüzes állapotban hozzá nem lehet nyúlni, ruhával sem lehet

megfogni, mert a fazékfogó kesztyű nem fér a fülecske és a perem közé. Tenyeremre kellett venni, szívemhez kellett szorítani az egész fazekat, másképp nem lehetett a gázról leemelni. Magyarán ez a formatervezett fazék szobadísznek jó, tévében elegáns főzőbemutatón díszhelyre kerülhetne, karácsonyi ajándéknak, távoli rokonnak elmegy, de főzni nem lehet benne. Ennél használhatatlanabb legfeljebb akkor lehetne, ha két lyukat is fúrnának a fenekére, vagy egészen belül lenne a füle, mint ama példabeli edénykének.

Kik lehetnek azok a bölcsek, akik drága honoráriumért ilyet terveznek? Alkotói főztek-e már életükben rántott levest, vagy kelkáposztafőzeléket? És folytathatnám a sort azokkal a még bölcsebbekkel, azokkal a hozzá nem értőkkel, akik ezeket gyártani engedik, forgalomba hozzák és azokkal a legbölcsebb vásárlókkal, akik nem az üzletben veszik észre, hogy ezt a nyomott-fülűt nem szabad megvenni, mert kidobott pénz. Velem bezárólag.

TANULÓ

Februári délelőtt. Postahivatal Budapesten, a Puskin utca sarkán. A levélfeladás ablakán tábla: TANULÓ, KÉRJÜK SZÍVES TÜRELMÜKET. Az ügyfelek mosolyogva állnak hosszú-hosszú sorban. A kedves kérés megértést szül. Az ablakon belül pirospozsgás szőke kislány, elbűvölően ügyetlenkedik, zavartan vihorászik, és ámbátor felmerülhet bennünk, hogy szakmai tanfolyamát miért a mi időnkön végzi, de hát istenem, mindenkit bedobnak egyszer a mélyvízbe, hadd tanuljon a gyerek, nem a világ az a negyedóra, emberek vagyunk, felebarátok, de legalábbis negyedbarátok. Egyszóval meleg, barátságos hangulat és megértés, amikor belép a postára egy nehezen járó, bottal kínlódó idős nő és azt kérdi: „Kérem, hol van itt az értékcikk-árusítás?" Mire az egyik ablak mögül felcsattan egy hang — ó, egek, miért nem lehet a glosszához magnófelvételt mellékelni! — mert ilyen hang, ingerült, kioktató, pimasz és így rikolt: „Ki van írva." Ami egyrészt nem igaz, mert az van kiírva, hogy levél és táviratfeladás és nem az, hogy értékcikk-árusítás, de ha ki lenne írva, akkor is bolhabetűkkel volna kiírva, de még ha méteres is a felirat, ami tudtul adná az ügyfélnek, hogy mi hol van, akkor is elképzelhető, hogy a belépő nem látja, mert a napfényről jött be a homályos terembe, vagy esetleg hályogos a szeme, még az is elképzelhető, hogy tájékozatlan, tanuló ügyfél, akinek járna egy pici türelem és megértés, legalábbis egy udvarias válasz erejéig...

Kissé aggódom. Mit fog itt tanulni az a tanuló?

PALACKPOSTA

Trolin megyek a Nagymező utcában, amikor észreveszem az egyik ház elsőemeleti erkélyén a nagybetűs feliratot:

NE ÜVÖLTESSE A TELEVÍZIÓT.

A felirat meglepő. Kinek szól? A lakásban benn levők még kihajolva sem tudják elolvasni. Az utca járókelői ritkán észlelik. Talán a szemközti házban lakók bőgetik éjszaka zajgépeiket? Talán miattuk valaki este nem tud dolgozni, éjszaka nem tud aludni? Vagy csak palackposta ez, tengerbe dobott reménytelen üzenet, egy rémült és elkeseredett lélek kiáltása a világba, az emberiséghez, az elgépesedett, elzajosodott, elkörnyezet-szennyezett világnak: Irgalom, annyi mindennel ártunk egymásnak, legalább a tévét ne üvöltesse...

FOKHAGYMA

Fokhagymát kérek a zöldségüzletben. Két szemet. Az eladó a mérlegre dobja, számol, az annyi mint...

— Hogy lehet ilyen sok?

— A fokhagyma ára kilónként nyolcvanöt forint.

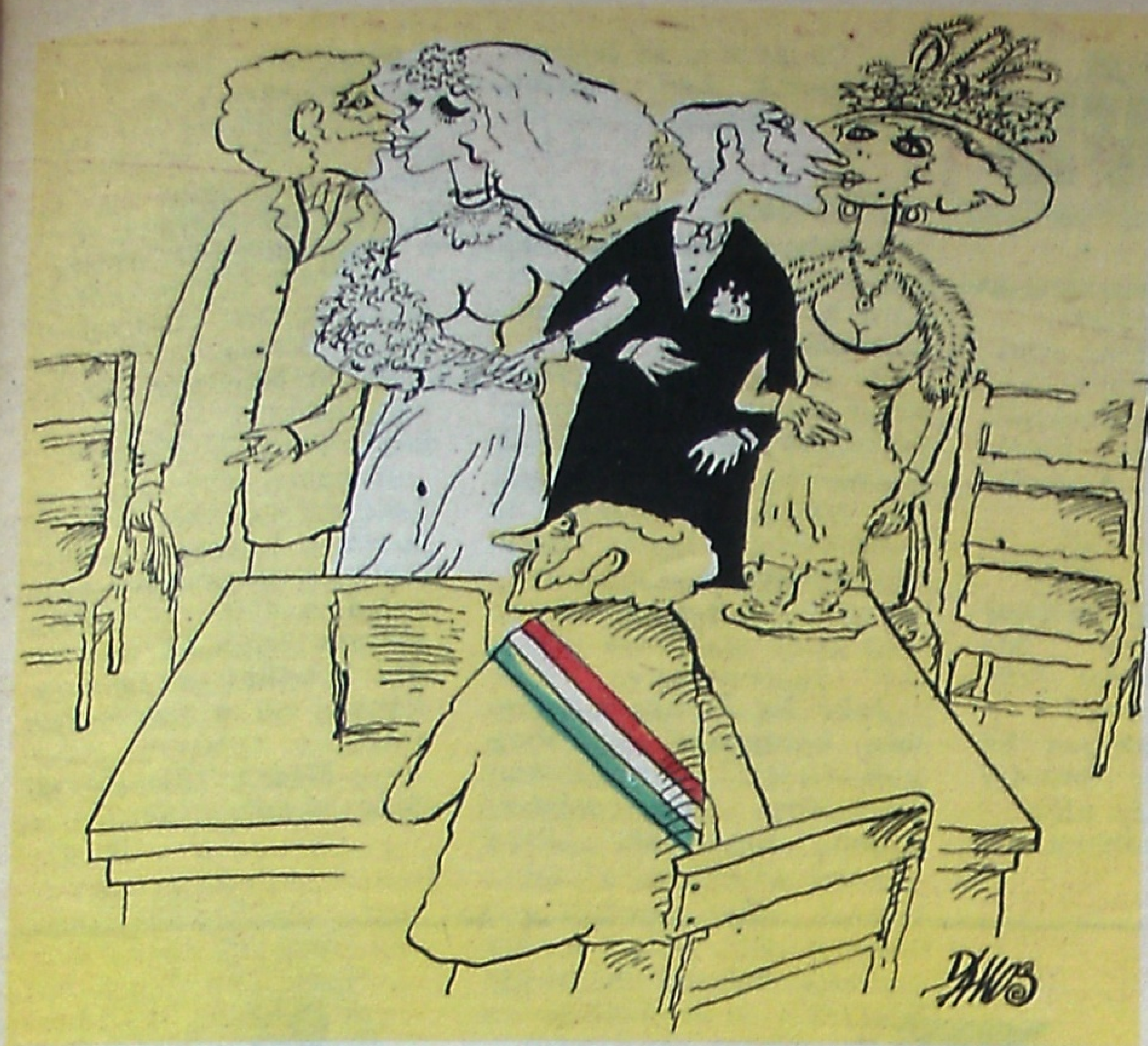
Elhűlök. Gyerekkoromban a fokhagymalevest koldustáska levesnek hívták. Javasolom az új nevet: Hilton-leves, Kertek királynője leves, gazdag módra...

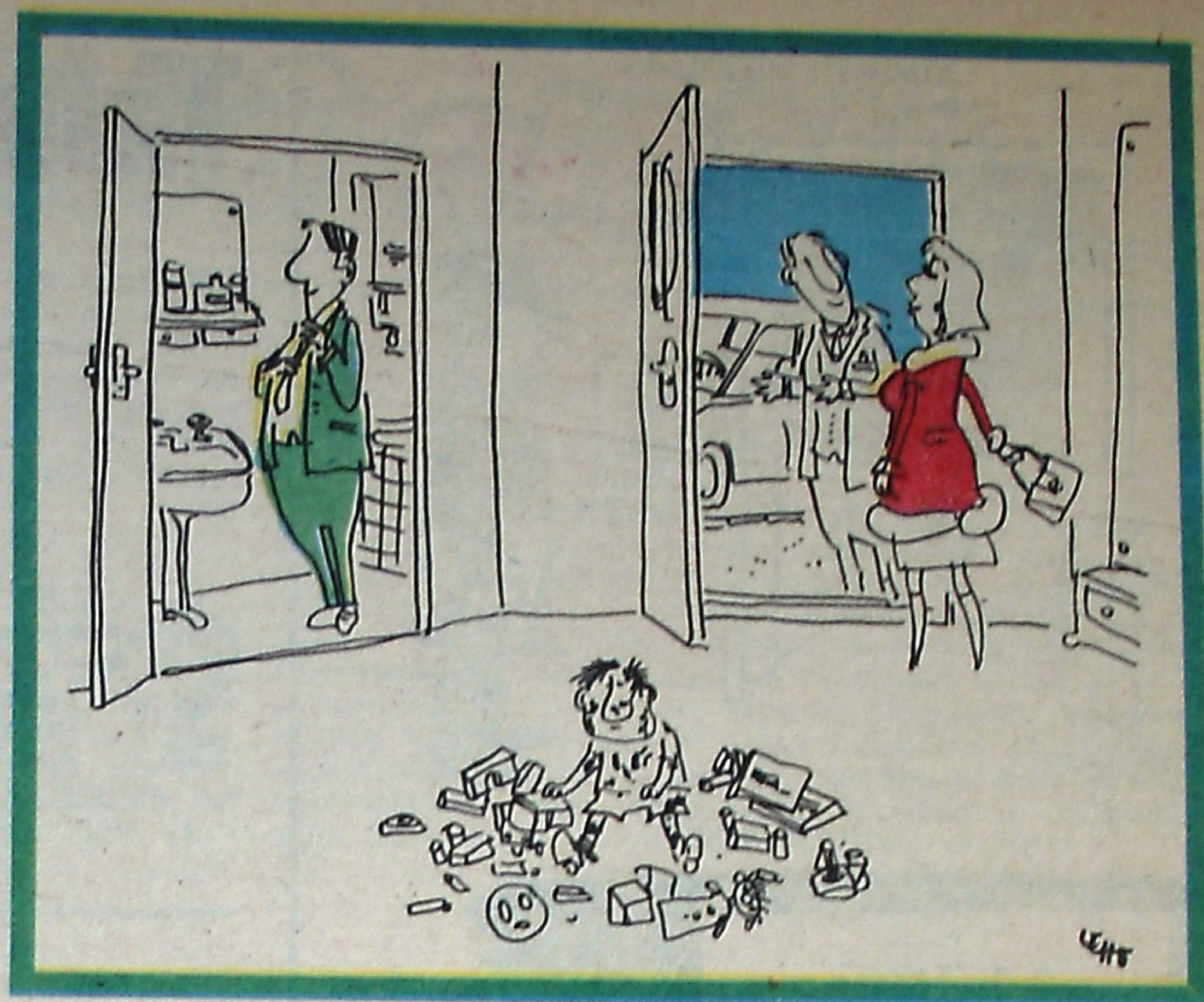
ÜGYES

Régi ismerősömmel találkozom, a régi ismerőssel karonfogva meglehetősen új nő. Köszönünk egymásnak, — régi ismerősöm arcán pír fut át, azután elragadó mosollyal bemutatja a hölgyet:

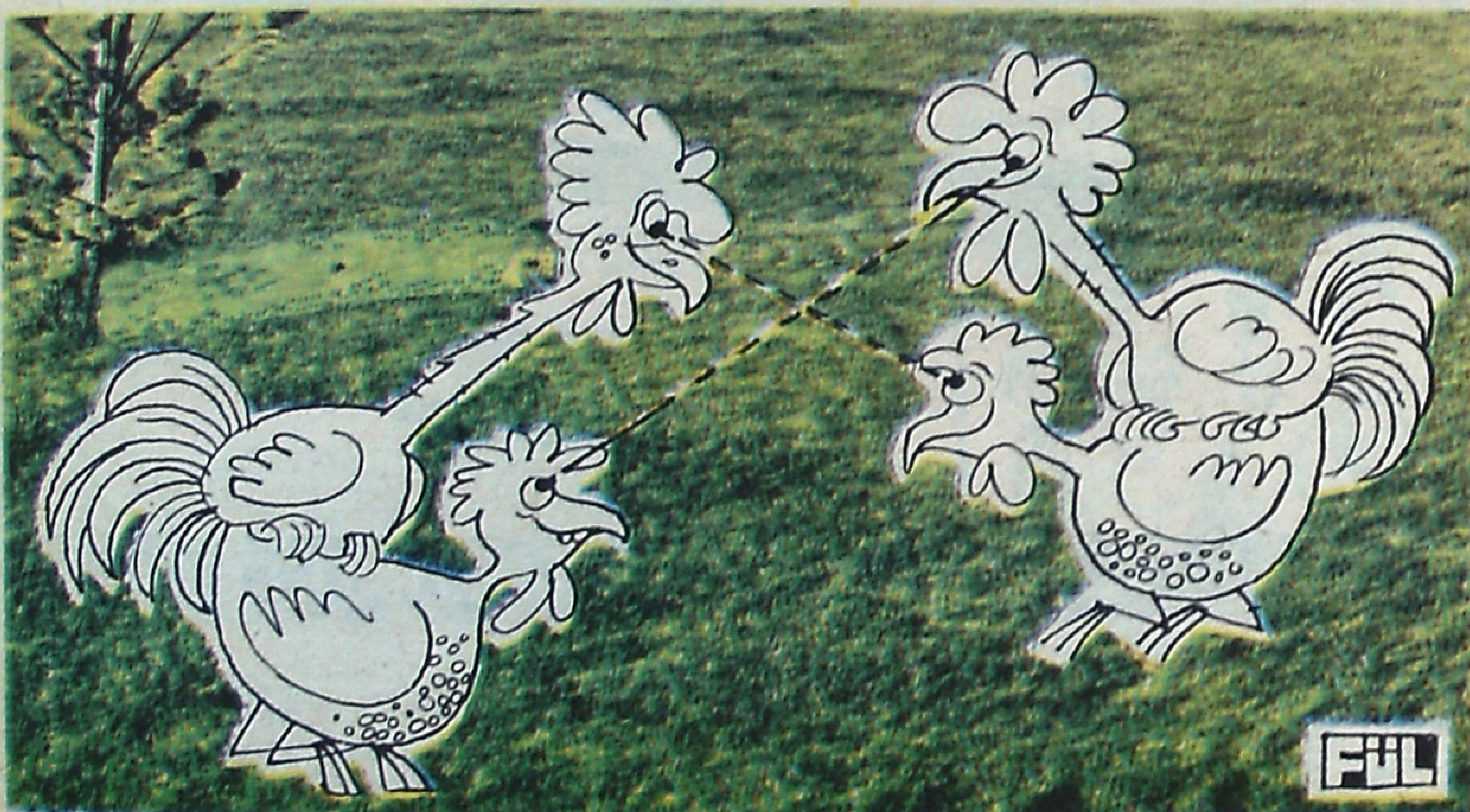
— A feleségem első helyettese.

Fehér Klára

DALLOS, LEHOCZKI, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, SAJDIK, HEGEDÜS

NYITOTT HÁZASSÁG

ÁTMENETI MEGOLDÁS

REJTVÉNYŐRÜLET

TRIBÜN

Kézzel írott cédula egy kaliforniai teniszpályán:

„Ha teniszlabdája, cipője, zoknija hiányzik, kérem keresse a gondnoknál. Nem én vagyok lopós, hanem a kutyám. A gondnok."

*

A 130 kilós rögbijátékos gyomorbántalmakra panaszkodik. Az orvos felír neki egy gyógyszert.

— És ebből vegyen be egy-egy tablettát mindig két órával étkezés előtt.

Az óriás meghökken:

— De kérem, ez teljesen lehetetlen. Én ugyanis másfél óránként étkezem.

*

Indiában, egy vidéki futballpálya kerítésén olvasható a következő figyelmeztetés:

„1. A mérkőzést a kerítésen kívülről, tevehátról nézni, szigorúan tilos. 2. Kígyó- és skorpiómarásokból eredő balesetekért az igazgatóság nem vállal felelősséget."

*

Jake La Motta, a legendás középsúlyú profibajnok életéről most Robert De Niro főszereplésével filmet forgatnak. Ezzel kapcsolatban bukkant fel újra egy remek sztori.

Jake La Motta harmincéves korában nősült, tizenhat éves lányt vett el és rettentő féltékeny volt a kis hölgyre. Történt, hogy jóval fiatalabb ellenféllel kellett világbajnoki döntőt vívnia, és Mrs. La Motta a mérkőzés előtt — vigyázatlanul — „rém jóképű srácnak" találta.

A hatás nem maradt el. Jake az első menetben elkapta a srácot és a kötelek mellett cafatosra verte az ábrázatát. A gyilkos sorozás kellős közepén pedig lekiáltott az asszonykának, aki a ring mellett ült:

— Még mindig jóképű? Még mindig jóképű?!

(p. p.)

IDEGENFORGALMI SZOLGÁLTATÁSOK

AZ OLVASÓ OLDALA

PÉNZTÁRI DUGÓ

Csupán a felét láttam a Forgalmi dugó című filmnek, aztán halaszthatatlan értekezletre kellett sietnem. Ám nem hagyott nyugodni a kíváncsiság: mi történt Annie Girardottal, Mastroiannival, Alberto Sordival és a többi kedvencemmel? Otthagytam őket a római autósztrádán, a repülőtér és a

városközpont között, azóta is ott vesztegelnek, vagy sikerült tovább haladniok? A Csokonai mozi 1/4 2-es előadásán akartam bizonyságot szerezni róla. Öt perccel 14 óra előtt zárt pénztár fogadott, ablakán e felirattal: „Ebédszünet 2—1/2 3 között, elnézést kérünk".

Tudnivaló, hogy a Csokonai „egésznapos" mozi, reggel 9-től este 10-ig üzemel, nyilvánvalóan két műszakban. Soha, sehol, semmilyen moziban nem találkoztam eddig pénztári ebédszünettel. Kétműszakosban kézenfekvő a megoldás: a délelőttös pénztáros műszak után, a délutános pedig műszak előtt ebédelhet. Hazánk azonban az újítások — és a mozitól elriasztók — országa. Most már ez is van. Tűrhetetlen? Megbocsátható? Döntse el az olvasó.

Senki se gondolja egyébként, hogy a pénztárosnő netán forgalmi dugóba került, azért tartott ebédszünetet. Ugyanis a szemem láttára távozott a moziból.

(bt)

A CIKLÁMEN ÁRA

Egy cserép cikláment kaptam ajándékba. Két héttel később magam is ezt vettem ajándékba valakinek, a Münnich Ferenc utcai Sasad virágüzletben, 100 forintért. Zöld nem volt rajta. Szalagdísz sem. És időközben megtudtam, hogy az a ciklámen, amit én kaptam ajándékba, ugyanabban az üzletben feldíszítve is csak 56 forint volt.

Most már kíváncsivá tett, hogy a ciklámennek tulajdonképpen mennyi az ára? A Blaha Lujza téri aluljáró virágüzletében például 82 forintért mérték, zölddel és szalagdíszítéssel együtt. Szép, nyugodt virág a ciklámen, hogy lehet, hogy az ára ily nyugtalanul mozog?

N. V.

NEM ÉRTEM...

...miért olvasható a Corvin Delikát osztályán vásárolt túrókrém dobozán a 4,90 forintos ár nyomtatásban, amikor a pénztár 5,30 forintot blokkol? Reklamációmra közölték: a tévedés kizárva. Már két éve ennyi az ára.

Ám a miskolci tejüzem jól tenné, ha saját termékén a napi árat tüntetné fel. Hol van már a — két év előtti — hó?

(f. i.)

TÜCSÖK és BOGÁR

Amodenttől ritka az a fogsor? Alig hinnénk...

(A reklámrajzot beküldte Marton Lászlóné, kecskeméti olvasónk)

és Ifjúsági Központ címére eljuttatni.
Népi gyermekkészítő foglalkozás napközis nevelők részére
február 10-én és 24-én 17.30—19.00 óráig

Ez jó buli lesz. Ott a helyünk!

(A szolnoki műsorkalauzban fedezte fel Bugyi Ilona)

— A helyi tanácsok bevételi forrása a gépjárműadózás rendjének megváltoztatásával valóban csökkent, de nem lesz kevesebb — válaszolták a Pénzügyminisztérium illetékes főosztályán. —

Vagyis úgy fogy, mintha nőne!

(Az Esti Hírlapban fedezte fel Padányi Imre)

A Planetáriumban az ifjúsági műsorok keretében; Pillantás a végtelenbe címmel tart előadást Tarcsák Gábor február 31-én délelőtt 10 és 12 órakor.

Ez a végtelen már annyira végtelen, hogy még februárnak is csak három nappal később van vége.

(A Magyar Ifjúságból ollózta Lőrincz Géza, komlói olvasónk)

a) TEJELŐ ÉS KETTŐS HASZNOSÍTÁSÚ TENYÉSZBIKA

Célpárosításból született, 12 hónapnál idősebb, saját teljesítményvizsgálattal rendelkező, mélyhűtésre

Kérek még egy pohárka bikatejet...

(A Magyar Mezőgazdaság c. folyóiratból nyírta Kocsola László, pusztaföldvári olvasónk)

MI NINCS MOHORÁN?

Keresztrejtvényben találtam, vízszintes 16: „A Budapest-Tourist útján ebben a Nógrád megyei községben a résztvevők a Madách-kiállítást tekinthetik meg." És a megfejtés:

MOHORA. Kíváncsi vagyok, viszi-e csakugyan utasait Mohorára a Budapest-Tourist, s ha igen, azok mit érezhetnek ott? A programmal ellentétben ugyanis: Madách-kiállítás nincs Mohorán, igaz, hogy más kiállítás sincs! Madách-emlékszoba van Balassagyarmaton a Palóc Múzeumban, Madách-emlékkiállítás pedig Csesztvén, a Madách kúrián található. A határon túl, Alsósztregován ma is áll Madách szülőháza, abban ugyancsak létezik emlékkiállítás.

Hát akkor mi van Mohorán? Semmi? Bizony — semmi, pedig nevezetes helység ez is: itt született Mauks Ilona, Mikszáth Kálmán felesége, és korunk nagy színésznője, Tolnay Klári. Azonban egyikükről sincs kiállítás Mohorán, a Mikszáth kiállítás a szomszédos Horpácson található.

Aki tehát a keresztrejtvényben megfejtette Mohorát, az jót fejtett meg ugyan, de nem igazat.

Hemerke Gyula
Balassagyarmat
Hétvezér u. 3/a.

SZÁMOLJUNK CSAK, LIBUSKÁM!

— A Ludas egy évre 156 forint. Egy-egy számban megjelenik átlag ötven karikatúra, vagyis évente 2600. Egy rajz tehát kereken 6 fillérjébe kerül az előfizetőnek és akkor a szöveg még ingyen van...

ITÁLIAI TURISTAÚT

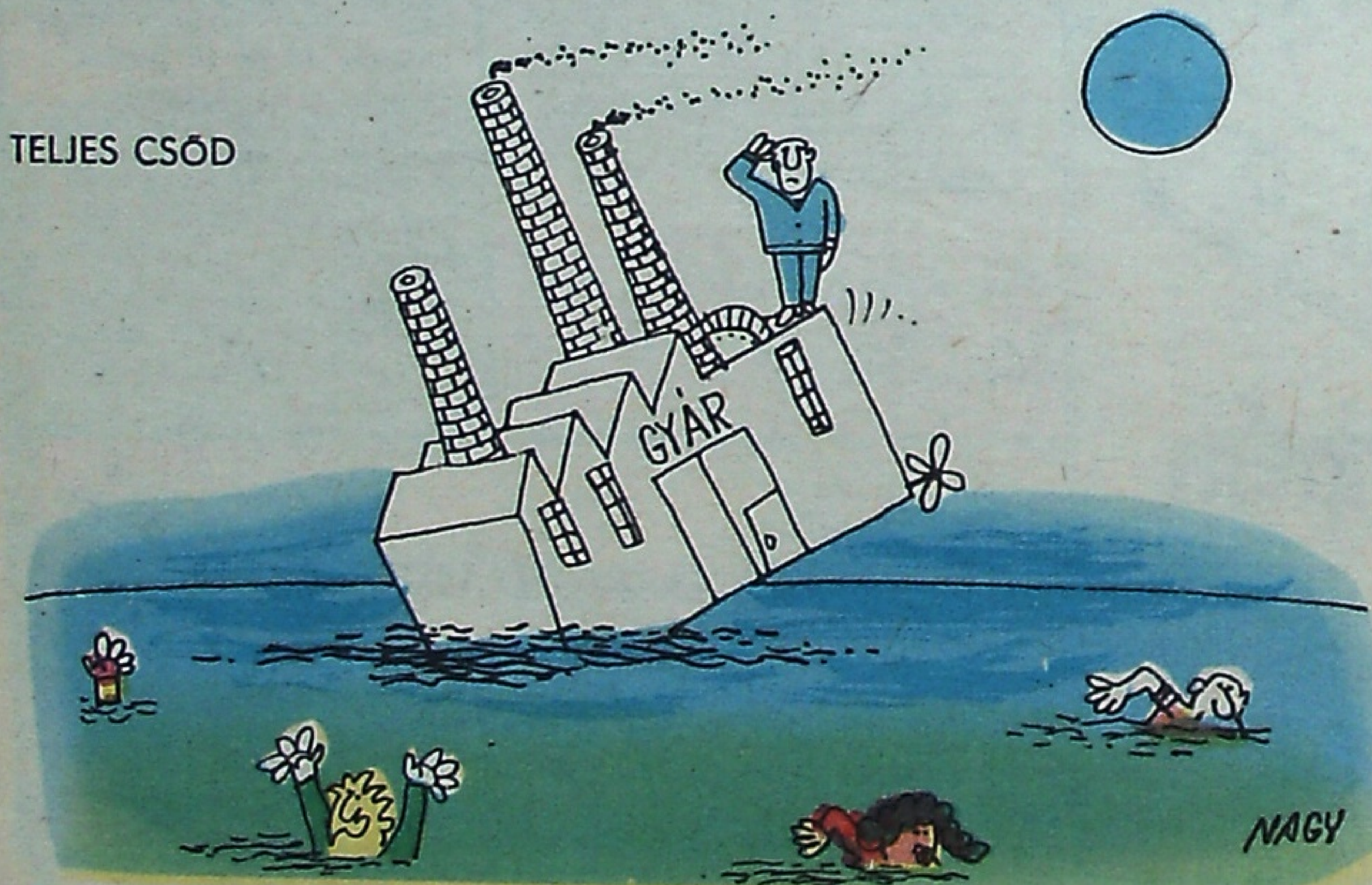

– Folyton képtár, meg múzeum! Az előző csoportnak bezzeg emberrablást is mutattak!

CSAPATERŐSÍTÉS

TELJES CSŐD

KUKÁSOK

Morbid Gőzös, egykori népművelő, jelenleg — valahol csak lakni kell — házfelügyelő, fázósan vonta össze a szemöldökét. Hajnali öt óra volt, s olyan hideg, amilyet csak az „Emberi helytállás a jégszekrényben" című szovjet filmben látott, felemelt helyárakkal.

— Jönnek a kukások — szólt oda a feleségének, aki még habozott: ébren legyen, vagy aludjon?

Erre már a derék asszony is felpattant. Vérében volt a koránkelés, korábban szakképzett feltalálóként egy ébresztőóragyárban dolgozott. Három perc múlva már mindketten a kapu előtt álltak. Az utca kihalt volt, mint egy ősállat, a kukáskocsi lassan, megfontoltan közeledett.

— Hát akkor itt volnánk — ugrott le a kocsiról, a nagyobbik szemetes. Síszemüveg volt rajta és pécsi kesztyű. Nyitott tenyerét félre nem érthető mozdulattal előrenyújtotta.

Morbid Gőzös és felesége úgy tettek, mintha nem értenék, mi történik.

— Tessék, csak, tessék, itt vannak a szemeteskukák, csak tessenek felpakolni, vigyék, nem sajnálom — jópofázott Morbid Gőzös, mert a házfelügyelői főiskolán pszichológiát is hallgatott.

Egy pillanatra csend lett. A kisebbik szemetes is lekászálódott a járműről, szemébe húzta a sildes sapkáját és a markát tartotta.

— Ma van a névnapom — mondta mosolyogva.

— A nagyobbik gyerekem úttörőavatása — nyújtotta kezét a pécsikesztyűs. — Zoli fiam óvónőjének pedig a házassági évfordulója.

— A legkisebb nagymamám nevenapja — jelentette ki a kisebbik. Sildes sapkája alatt a feje testben folytatódott.

A Morbid család ismerte a dörgést, nem ma érkeztek a hathúszassal. Tudták, jattért akarják elvinni a szemetet, nem munkaköri kötelességből.

— A múlt hónapban már adtam egy százast — mondta Morbid Gőzös, memóriatulajdonos és gondolkodó lény. — Már egy hete nem vitték el a szemetet, itt rohad az egész.

— Nono — mondta a síszemüveges és tréfásan megfenyegette az ujjával —, azért csak ne túlozzunk. Nem rohad itt egészen, ne feledkezzen meg a szélviharról és a huzatról.

Ebben speciel igaza volt. A hajnali félhomályban is jól látszott, ahogy a légáram belekap a szemétkupacba. Nemcsak a földön, de a levegőben is repkedtek a szemétdarabok, orvosi receptek, bizalmas vállalati adatok, egy eldobott vámárunyilatkozat pedig még az eget is elhomályosította.

— Vigyék el — tett még egy kísérletet Morbidné.

— A szomszédban bezzeg nem feledkeztek meg az édesanyám születésnapjáról — mondta a kisebbik szemetes és elérzékenyült. Levette a sapkáját, telesírta. — Adtak ötven forintot, hogy vegyek rajta hóvirágot.

Egy kicsit még hüppögött, de a szemetet ő sem vitte el.

— Ha most elviszik a szemetet, a jövő hónapban is megkapják a jattot — ígérte nekik egy új világ minden szépségét Morbid Gőzös.

— Öntudatos dolgozó nem fogad el borravalót. — idézett egy elavult brosúrát a nagyobbik szemetes. Beugrott a vezetőfülkébe és indított.

— Ötven forint — kiáltott vissza a kisebbik és viccből felrúgta az egyik kukát. — Árva gyerek voltam, hadd vegyek a szüleimnek örökmozgót!

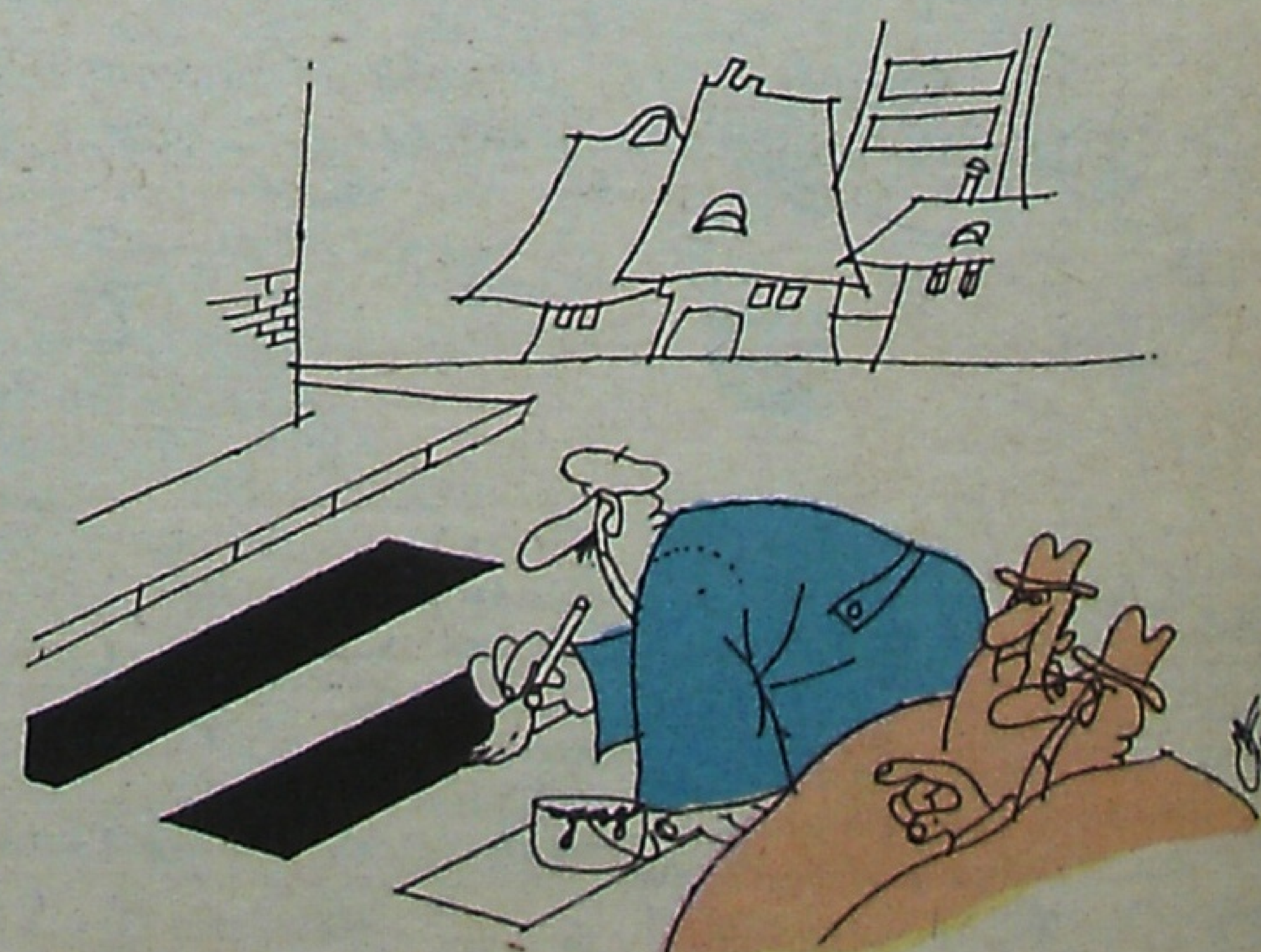
Morbid Gőzös és neje könnyes tekintettel bámult a távolodó szemeteskocsi után. A jármű a szomszéd ház előtt landolt.

— Tessék parancsolni — lihegett elő a házfelügyelő, kezében az állam által nyomott papírpénzzel. — Ugyan fogadják már el tőlem!

A kisebbik szemetes morgott valamit, de végül is elfogadták. Kiürítették a szemeteskukákat, még a szokottnál is jobban csörömpöltek.

Föld S. Péter

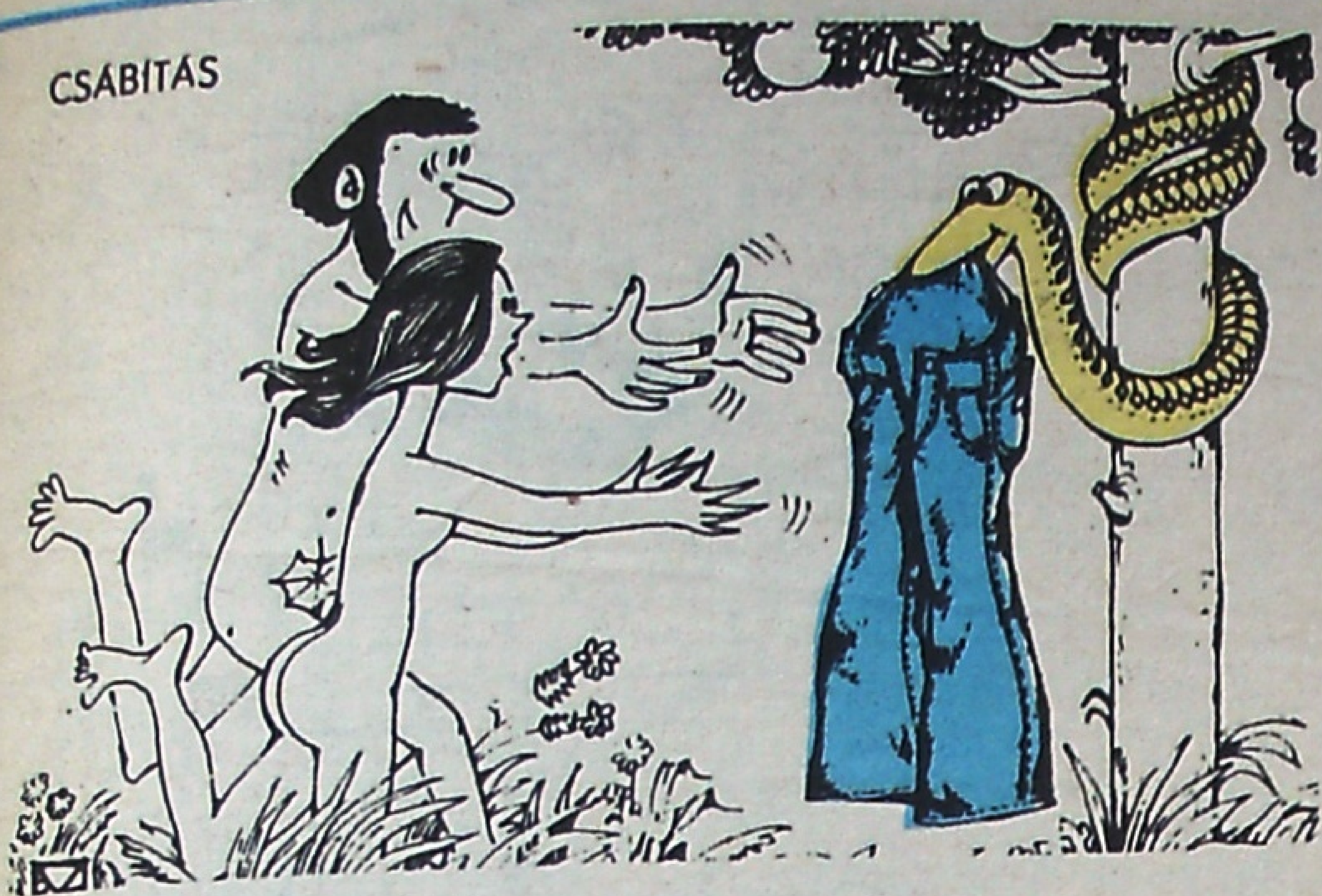
FEKETE HUMOR

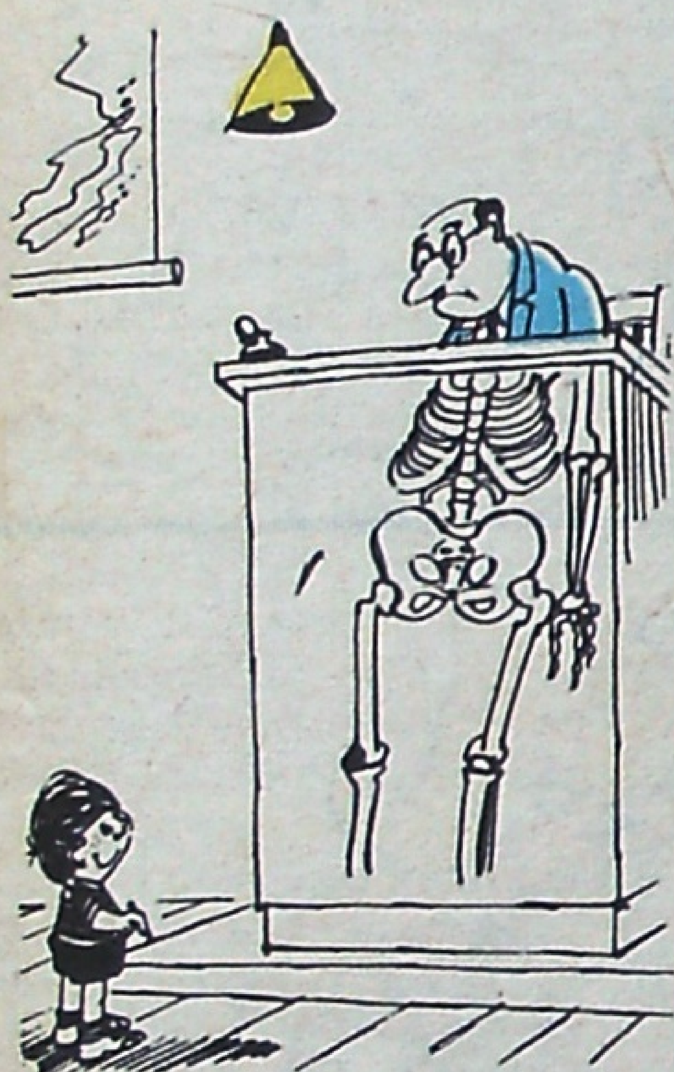
– Már megint gázoltak a zebrán! . . .

IMPORT HUMOR

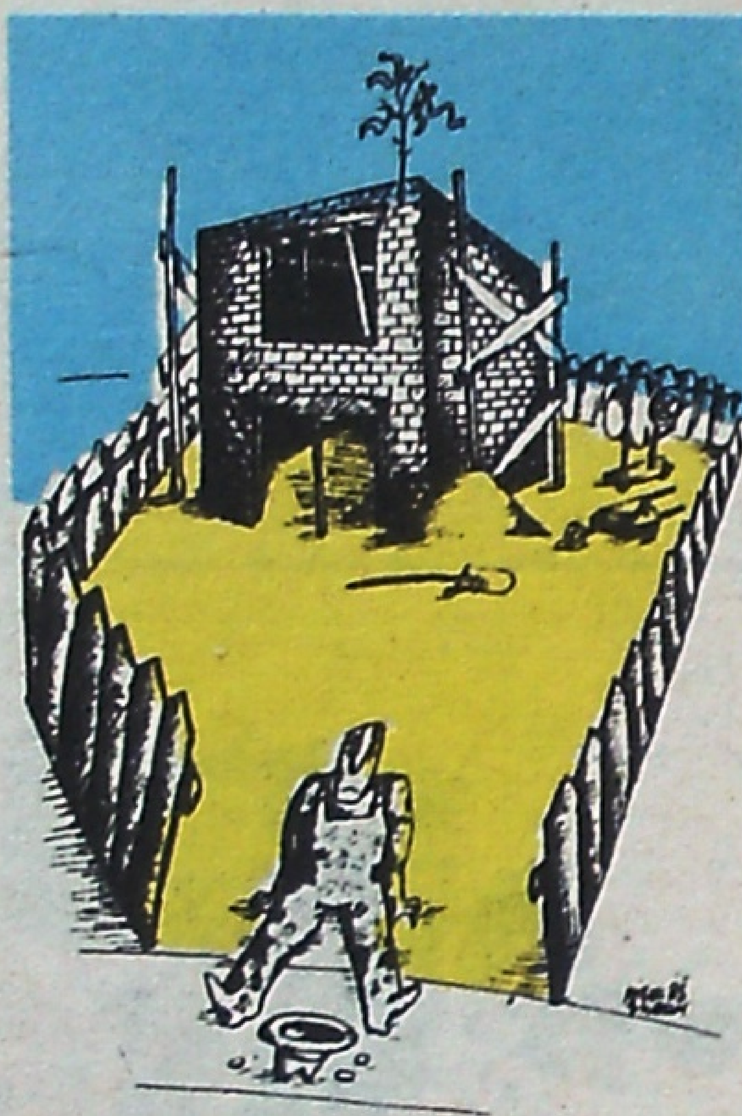
CSÁBÍTÁS

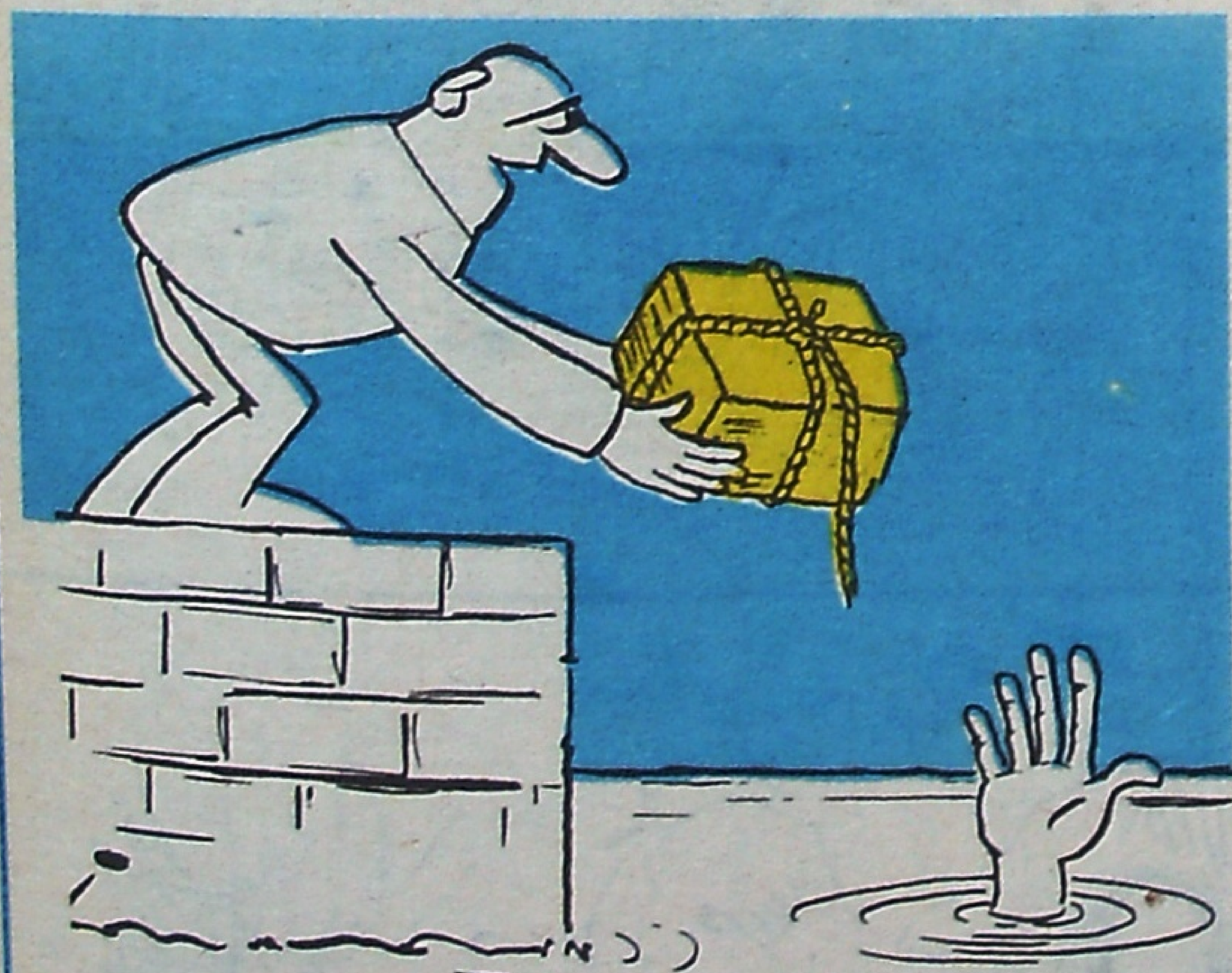
VÁSOTT KÖLYÖK

MAGÁNERŐBŐL

SEGÍTŐKÉSZSÉG

INDOKOLT TILTAKOZÁS

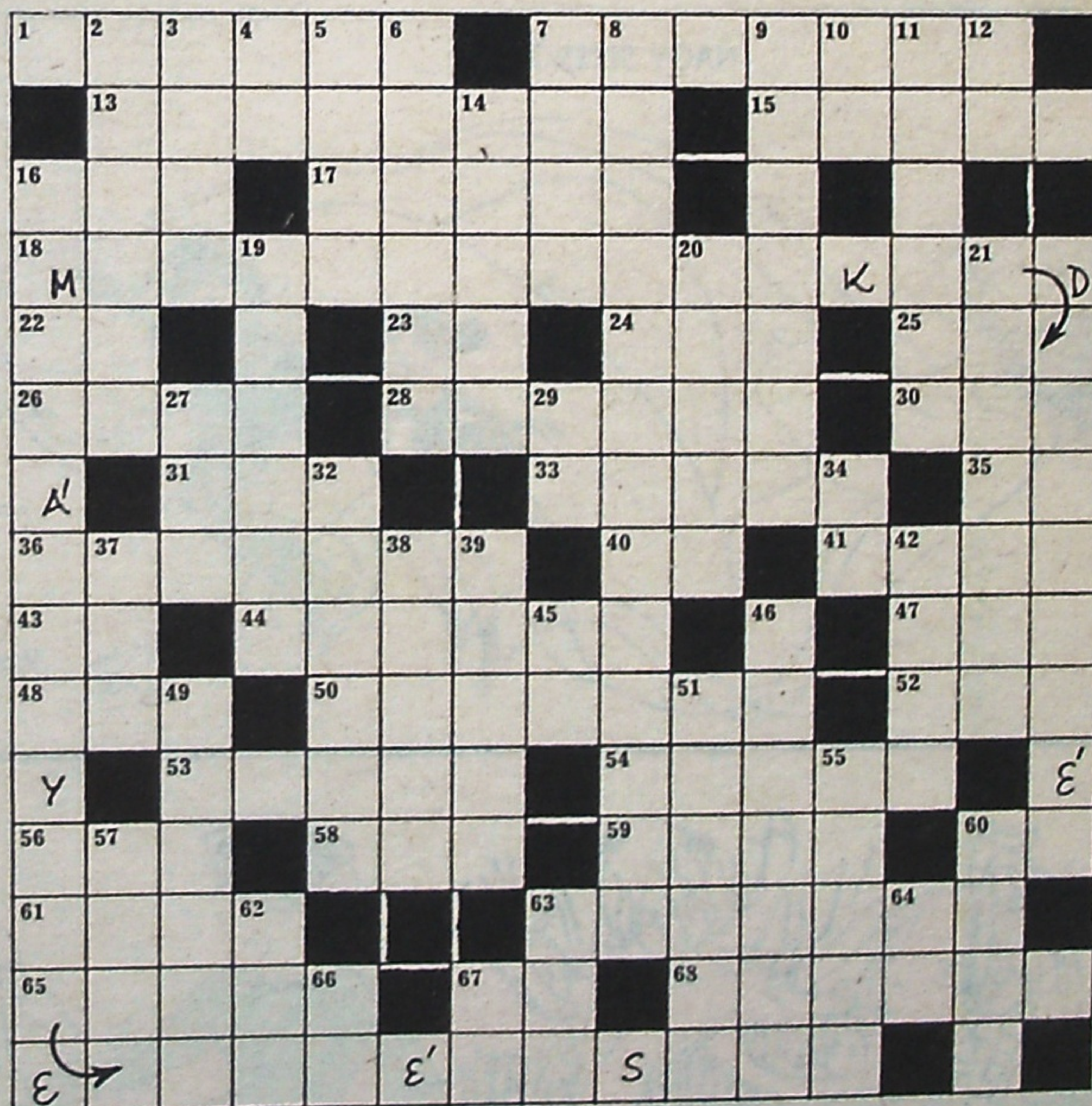
— Örülne, ha csökkenne a hivatalunk munkaideje? — kérdi Kapornaitól az egyik kollégája. — Még csak az kéne! — tiltakozik ijedten a kérdezett és indoklásként hozzáfűzi: — Vízszintes 18 — függőleges 16. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 2-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Aki kétszer is meggondolja, mielőtt cselekszik
7. A filmművészet halhatatlanja
13. Gounod egyik ismert zeneművének címe
15. Hatalmas energiát képviselő fénysugár
16. Hajdani török rang
17. Gyűrű alakú korallzátony
22. Az anya egyik fele
23. Az anya másik fele
24. Vissza: korszak
25. . . . kanál
26. Kiskorú árva képviselője
28. A szocialista társadalomban ismeretlen magatartás, érzés
30. . . . Angeles
31. Vészjel a tengeren
33. A színes tévéadás francia rendszere
35. Kicsinyítőképző
36. Fényreklámok készítésére is használatos
40. L. S.
41. Nagyvárosi nyomornegyed
43. Ü. G.
44. Ázsiai eredetű ütőhangszer
47. Levélnek van
48. A lónak szól
50. Más szóval: tavalyi
52. A. A. L.
53. Nagyon rövid ideig tartó
54. Mértékegység
56. Nap szaka
58. I. K. T.
59. Nagyon savanyú
60. Fa része
61. Lehet víz is
63. Az illemszabályok összessége
65. . . . a szőke énnekem?
67. Olasz névelő
68. A trafalgari tengeri csata angol hőse

FÜGGŐLEGES

2. Mindenre kapható, rámenős alak
3. Kiváló színművészünk (István)
4. Személyes névmás
5. Ország az Arab-félszigeten
6. Fejlődésében elmaradt
7. Becézett Cecília
8. A modern matematika egyik ága
9. Égitest, bolygó
10. Kanalazható
11. Állam a Közel-Keleten
12. Tiltószó
14. Pesti szálloda
19. Németalföldi szabadsághős, akiről Goethe tragédiát írt (Beethoven híres nyitányával)
20. Piperkőc fiatalember hajdani gúnyneve
21. Gyomorbántalmak ellen ajánlatos
27. Szerszám
29. A függ. 27-tel végzi valaki
32. Ízletes rákfajta
34. M. S.
37. Szám és névelő
38. Ékszer
39. Hirtelen támadt jó gondolat
42. Regan, Cordélia és Goneril apja
45. Az asztácium vegyjele
46. Kicsavar
49. Gyökeresen pusztítani
51. Hajdan a házmester „beosztottja"
55. A hun eredetű Attila név magyar alakja
57. Az „ilyen" bútor régebbi korok stílusát utánozza
60. Szörnyű rossz kívánság
62. Ipari növény
63. Igekötő
64. T. S.
66. K. T.
67. Étel jellemzője

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V, József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
81.2308/2-09 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

FONDORLATOS ATYA

című rejtvényünk megfejtése:

— Miért hívtad meg ezt az olajsejket?
— Mert nőül veheti a három lányunkat.

200—200 forintot nyert:

Király Lajosné, Zamárdi, Kossuth L. u. 22. 8621

Mihályi Csaba, Szolnok, Őz u. 4. 5000

Mezővári Vilmos, Pécs I. Bor u. 17/1 7630

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

TAVASZI FÁRADTSÁG

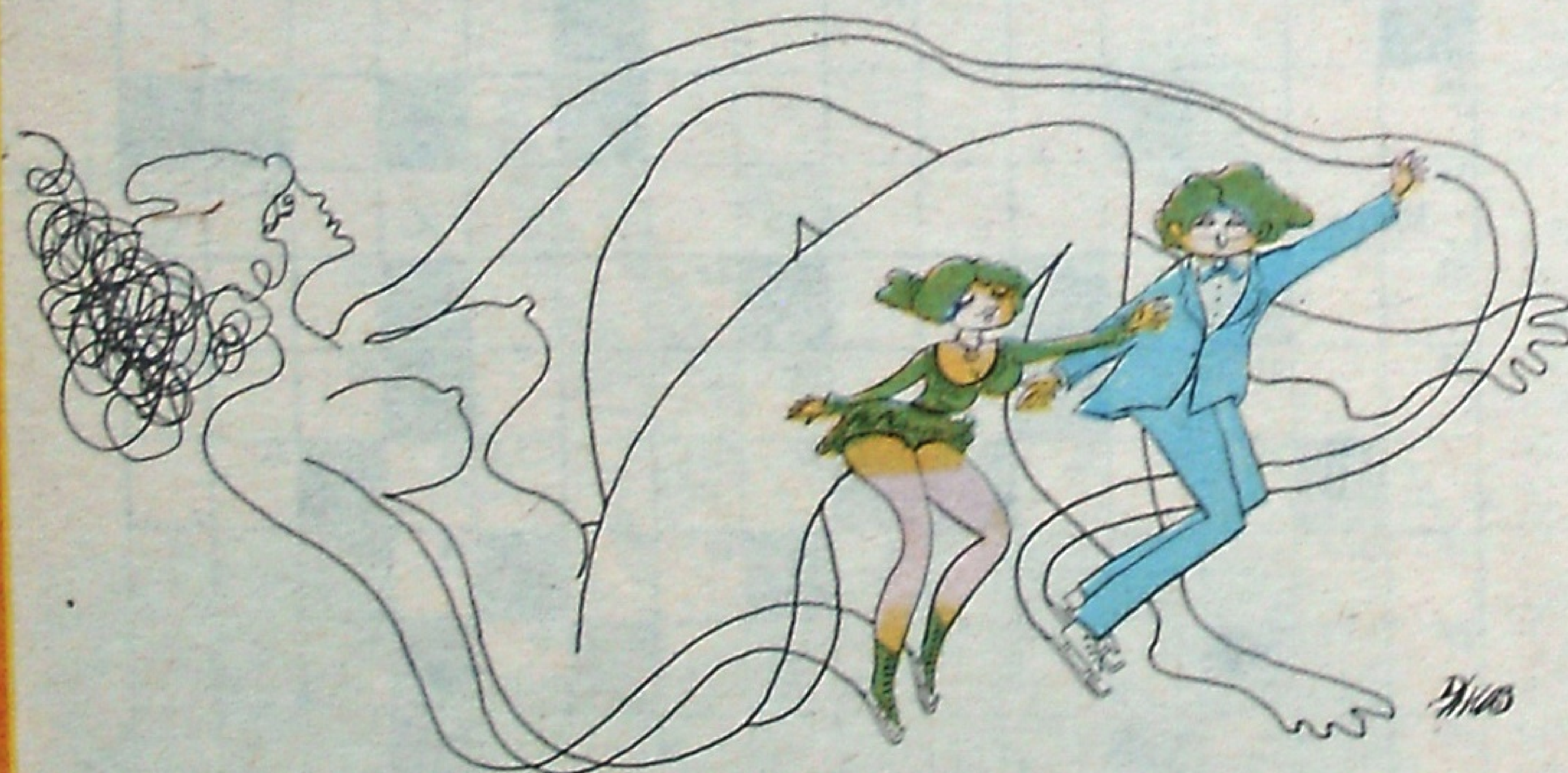
– Volna szíved hazaküldeni a tizennegyedik emeletre lift nélkül!

TITKOS TANKOLÁS

– Vigyázzon, Kovács úr, jön a felesége...

NAGY SIKERŰ KÜR

– De legalább foglalkozik vele a férje...

– Gyakorold a konzervnyitást, mert májusban indulunk Spanyolországba.

– Mivel öreganyádnak szólítottál, megmutatom neked a jazz-klubunkat is...